

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกระหว่างศึกษา:
กรณีศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ดร.ไพรัตน์ ปุญญาเจริญนนท์
ดร.กาญจนา ลือพงษ์
นายทวีศักดิ์ สาสงเคราะห์
นายวิโรจน์ ยิ้มขลิบ

งานวิจัยนี้ได้รับเงินสนับสนุนจากเงินงบประมาณรายได้
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
ประจำปีงบประมาณ 2558
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

A Study of Factors Affecting Student's Decision to Drop out School:
A Case Study of Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design,
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Phairat Punyacharoennon

Kanchana Luepong

Taweesak Sasongkoah

Wirote Yimklib

This Report is Funded by Industrial Textiles and Fashion Design
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon,
Fiscal Year 2015

ชื่อเรื่อง : การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกระหว่างศึกษา:
กรณีศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัย ดร.ไพรัตน์ ปุญญาเจริญนนท์
ดร.กาญจนา ลือพงษ์
นายทวีศักดิ์ สาสงเคราะห์
นายวิโรจน์ ยิ้มชลธิ

พ.ศ. 2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกระหว่างศึกษา กรณีศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นงานวิจัยเชิงประยุกต์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเสียงจากลูกค้าในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา ใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ทั้ง 4 สาขา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ และออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ออกกระหว่างศึกษา และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2556 และ 2557 ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปสร้างกรอบนโยบายในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเป็นแนวทางในการลดปัญหาการศึกษาไม่เป็นไปตามเกณฑ์

จากผลการศึกษา นักศึกษาที่ออกกระหว่างศึกษาพบว่าปัญหาการถูกถอนชื่อเป็นปัญหาสำคัญที่สุด โดยเฉพาะในนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 โดยสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้ามีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาสูงที่สุด รองลงมาเป็นสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ และสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ตามลำดับ เมื่อสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในระหว่างศึกษาของนักศึกษากลุ่มนี้พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรและผู้สอนในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และ 3.14 ตามลำดับ ส่วนความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 ในทางกลับกันความพึงพอใจของนักศึกษาที่อยู่ในระบบจนสำเร็จการศึกษาพบว่า มีระดับความพึงพอใจในทุกๆ ด้านเพิ่มขึ้น กล่าวคือมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ความพึงพอใจผู้สอนในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ตามลำดับ ส่วนความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ดังนั้นทางคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นควรปรับและให้ความสนใจในเรื่องของรายวิชาและผู้สอนในชั้นปีที่ 1 และ 2 การที่นักศึกษาได้เข้าใจถึงหลักและความสำคัญของแต่ละสาขาวิชาเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและอยากเรียนในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นจนจบการศึกษา

คำสำคัญ : หลักสูตร, ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียน, เสียงจากลูกค้า, อัตราการคงอยู่

Title : A Study of Factors Affecting Student's Decision to Drop out School:
A Case Study of Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design,
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Researcher : Phairat Punyacharoennon
Kanchana Luepong
Taweesak Sasongkoah
Wirote Yimklib

Year : 2015

ABSTRACT

A Study of Factors Affecting Student's Decision to Drop out School: A Case Study of Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon was an applied research. It was designed for analyzing the voice of customers in student studying management. The samples group was four department students in the Industrial Textiles and Fashion Design faculty as Garment Technology, Textile Chemistry Technology, Fashion and Design, and Product design who retired during study and graduated in 2014 and 2015 academic year. The research results were used for improving the study efficiency and reducing the unexpected study.

From the results shown, the most problem was withdrawn registration especially in the first and the second year student. Garment technology department was the highest rate of retention after that Fashion and design, Textile Chemistry Technology, and Product design were respectively. The education satisfactions survey was found the moderate level for curriculum and lecturer as the mean 2.57 and 3.14, orderly. Additional, the environmental satisfaction was low as 2.26 for the unexpected education students. In the other hands, the graduated students had the greater satisfactions for the whole factors. The curriculum satisfied was good as 3.30, the lecturer was best as 3.67, and the environment was moderate as 2.95, correspondingly. From these results, the Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design were developed and pay attention in the subjects and lecturer in the first and second year education. The understanding of core study and the essential of each department was the significant factor for retaining and priding the student until they graduated in the Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design.

Keywords: Curriculum, Education Factors, Voice of customers; VOCs, Rate of retention

สารบัญ

บทคัดย่อ	ค
Abstract	ง
สารบัญ	จ
สารบัญภาพ	ช
สารบัญตาราง	ซ
กิตติกรรมประกาศ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและปัญหาการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.5 ผู้รับผิดชอบ	2
1.6 คำสำคัญ (keywords) ของโครงการวิจัย	2
1.7 วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล	2
1.8 ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัย	3
บทที่ 2 ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร	4
2.2 องค์ประกอบของการเรียนการสอน	7
2.3 เสียงของลูกค้า (Voice of customers; VOCs)	8
2.4 การทบทวนวรรณกรรม	11
บทที่ 3 วิธีการทดลอง	14
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	14
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	15
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	15
3.5 สถิติที่ใช้ในการประเมิน	15
บทที่ 4 ผลการทดลองและการวิเคราะห์	17
4.1 การออกระหว่างศึกษานักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	17
4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการออกระหว่างศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	27
4.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 5 สรุปลผลการทดลอง	42
บรรณานุกรม	45
ภาคผนวก	46
ภาคผนวก 1 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	47
ภาคผนวก 2 ข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อการเรียนการสอนคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	48

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
4.1 การออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าปีการศึกษา 2556 และ 2557	18
4.2 การออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า	18
4.3 การออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอปีการศึกษา 2556 และ 2557	19
4.4 การออกระหว่างศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ	20
4.5 การออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นฯ ปีการศึกษา 2556 และ 2557	21
4.6 การออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นฯ	21
4.7 สถิติการออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอปีการศึกษา 2556 และ 2557	23
4.8 การออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	23
4.9 เปรียบเทียบสาเหตุการออกระหว่างศึกษาของนักศึกษาปีการศึกษา 2556 และ 2557	27

สารบัญญัตินำ

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนนั้ศึกษาออกระหว่างศึษาแยกตามชั้นปีสาขาวิชาเทคโนโลยี เสื่อผ้า	17
4.2 จำนวนนั้ศึกษาออกระหว่างศึษาแยกตามชั้นปีสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมี ลึ่ทอ	19
4.3 จำนวนนั้ศึกษาออกระหว่างศึษาแยกตามชั้นปีสาขาวิชาออกแบบ แพ้ชั้นและลึ่ทอ	21
4.4 จำนวนนั้ศึกษาออกระหว่างศึษาแยกตามชั้นปีสาขาวิชาออกแบบ ผลึ้ถึ้ลึ่ทอ	23
4.5 จำนวนนั้ศึกษาออกระหว่างศึษาแยกตามรายสาขา	24
4.6 จำนวนนั้ศึกษาออกระหว่างศึษาแยกตามสาเหตุ	26
4.7 ป้จจึ้ที่ลึ่ผลต่อออกระหว่างศึษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื่อผ้า	28
4.8 ป้จจึ้ที่ลึ่ผลต่อออกระหว่างศึษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีลึ่ทอ	29
4.9 ป้จจึ้ที่ลึ่ผลต่อออกระหว่างศึษาสาขาวิชาออกแบบแพ้ชั้น และลึ่ทอ	30
4.10 ป้จจึ้ที่ลึ่ผลต่อออกระหว่างศึษาสาขาวิชาออกแบบผลึ้ถึ้ลึ่ทอ ลึ่ทอ	31
4.11 ป้จจึ้ที่ลึ่ผลต่อออกระหว่างศึษานั้ศึกษาคณะอุตสาหกรรมลึ่ทอ และออกแบบแพ้ชั้น	32
4.12 ป้จจึ้ที่ลึ่ผลต่อออกระหว่างศึษาในคณะอุตสาหกรรมลึ่ทอของนั้ศึกษาสาขา วิชาเทคโนโลยีเสื่อผ้า	33
4.13 ป้จจึ้ที่ลึ่ผลต่อออกระหว่างศึษาในคณะอุตสาหกรรมลึ่ทอนั้ศึกษาสาขา วิชาเทคโนโลยีเคมีลึ่ทอ	35
4.14 ป้จจึ้ที่ลึ่ผลต่อออกระหว่างศึษาในคณะอุตสาหกรรมลึ่ทอของนั้ศึกษาสาขา วิชาออกแบบแพ้ชั้น	36
4.15 ป้จจึ้ที่ลึ่ผลต่อออกระหว่างศึษาในคณะอุตสาหกรรมลึ่ทอของนั้ศึกษาสาขา วิชาออกแบบผลึ้ถึ้ลึ่ทอ	37
4.16 ป้จจึ้ที่ลึ่ผลต่อออกระหว่างศึษาในคณะอุตสาหกรรมลึ่ทอ	39
4.17 เปรึ้เทียบความพึ้พอใจต่อออกระหว่างศึษาในคณะ อุตสาหกรรมลึ่ทอและออกแบบแพ้ชั้น	40

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกระหว่างศึกษา:กรณีศึกษาคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสำเร็จลุล่วงไป
ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์ในด้านต่างๆ มากมาย ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านดังรายนามต่อไปนี้

1. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร
สนับสนุนทุนวิจัย
2. งานทะเบียนประมวลผล ฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบ
แฟชั่น สำหรับข้อมูลพื้นฐาน
3. นักศึกษาที่ออกระหว่างการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2556 และ 2557 และนักศึกษาที่สำเร็จ
การศึกษาในปีการศึกษา 2557 สำหรับข้อมูลด้านต่างๆ
6. บิดา มารดา และบุคคลอีกหลายท่านที่มีส่วนช่วยผลักดันให้โครงการนี้สำเร็จ ทั้งด้าน
กำลังใจ และแง่คิดดีๆ ในการทำงาน

ดร.ไพรัตน์ ปุญญาเจริญนนท์
ดร.กาญจนา ลือพงษ์
นายทวีศักดิ์ สาสงเคราะห์
นายวิโรจน์ ยิ้มชลธิ์

บทที่ 1 บทนำ

งานวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกระหว่างศึกษา: กรณีศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (A Study of Factors Affecting Student's Decision to Drop out School : A Case Study of Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon) เป็นโครงการวิจัยใหม่มีความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ในยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 ด้านการสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม และมีความสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) ตามกลยุทธ์การวิจัยที่ 6 เรื่องการพัฒนาขีดสมรรถนะและศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ ในแผนงานวิจัยที่ 6.5 ด้านการวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการบริหารรัฐกิจที่มีประสิทธิภาพ

1.1 ความเป็นมาและปัญหาการวิจัย

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ใน 4 สาขาวิชา คือ เทคโนโลยีเสื้อผ้า เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ และ ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ จากการรวบรวมข้อมูลในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษาจำนวนหนึ่งที่ศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอมีการเรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ นักศึกษาไม่จบตามกำหนดเวลา มีการลาออกของนักศึกษาบางคน เป็นต้น จากปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้การบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน ด้านการจัดสรรงบประมาณ และด้านกิจกรรมของนักศึกษามีประสิทธิภาพด้อยลง

ดังนั้นในการศึกษาวิจัยนี้จึงมีแนวคิดในการวิเคราะห์และประเมินผลในด้านการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบของการรับฟังเสียงจากลูกค้า (Voice of customers; VOCs) เป็นหลักเพื่อสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้น และสามารถจัดทำเป็นข้อเสนอแนะเพื่อทำให้การจัดการเรียนการสอนของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถก้าวเป็นคณะที่ได้รับความนิยมในการเรียนและมีนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการเป็นส่วนหนึ่งของภาคอุตสาหกรรมสิ่งทออย่างเต็มภาคภูมิ

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเสียงจากลูกค้า (VOCs) ในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

- กลุ่มตัวอย่าง: นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
- เครื่องมือที่ใช้: แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการจัดรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา (VOCs)
- ระยะเวลาการเก็บข้อมูล: ปีการศึกษา 2556 และ 2557
- การวิเคราะห์ผล: ใช้หลักการทางสถิติในการประเมินผล

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปสร้างกรอบนโยบายในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเป็นแนวทางในการลดปัญหาการศึกษาไม่เป็นที่ไปตามเกณฑ์

1.5 ผู้รับผิดชอบ

ดร.ไพรัตน์ ปุญญาเจริญนนท์ (30 %)	ควบคุมโครงการวิจัยและให้คำปรึกษาในการดำเนินโครงการวิจัย และวิเคราะห์ผล
ดร.กาญจนา ลือพงษ์ (30 %)	จัดทำเอกสารโครงการ รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ผล
นายทวีศักดิ์ สาสงเคราะห์ (30 %)	จัดทำเอกสารโครงการ รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ผล
นายวิโรจน์ ยิ้มขลิบ	จัดทำเอกสารโครงการ รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ผล

1.6 คำสำคัญ (keywords) ของโครงการวิจัย

หลักสูตร (Curriculum), ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียน (Education Factors), เสียงจากลูกค้า (Voice of customers; VOCs)

1.7 วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

แผนการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน	พ.ศ. 2557			พ.ศ. 2558								
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. กำหนดปัญหาและวัตถุประสงค์การวิจัย												
2. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง												
3. กำหนดกรอบแนวคิด												

ขั้นตอนการดำเนินงาน	พ.ศ. 2557			พ.ศ. 2558								
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
4. กำหนดรูปแบบการวิจัย												
5. กำหนดประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง												
6. สร้างเครื่องมือและทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น												
7. ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถาม												
8. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล												
9. นำเสนอผลงานการวิจัย												

สถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

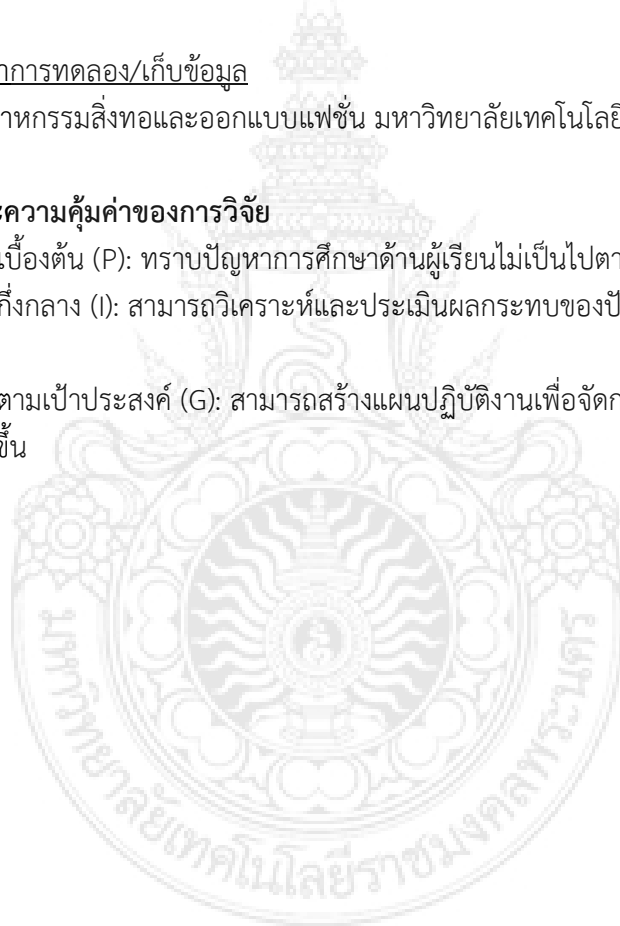
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.8 ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัย

ผลสำเร็จเบื้องต้น (P): ทราบปัญหาการศึกษาด้านผู้เรียนไม่เป็นไปตามแผน

ผลสำเร็จกึ่งกลาง (I): สามารถวิเคราะห์และประเมินผลกระทบของปัญหาต่อแผนการจัดการเรียนการสอน

ผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ (G): สามารถสร้างแผนปฏิบัติงานเพื่อจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 2 ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยมีแนวคิดในการวิเคราะห์และประเมินผลในด้านการจัดการ
เรียนการสอนในรูปแบบของการรับฟังเสียงจากลูกค้า (Voice of customers; VOCs) เป็นหลักเพื่อ
สะท้อนให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้น และสามารถจัดทำเป็นข้อเสนอแนะเพื่อทำให้การจัดการเรียนการสอนของ
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถก้าวเป็นคณะที่ได้รับความ
นิยมในการเรียนและมีนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการเป็นส่วนหนึ่งของภาคอุตสาหกรรมสิ่งทอ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

หลักสูตร (Curriculum) มีความหมายได้หลายอย่าง เมื่อศึกษาความหมายของหลักสูตรตาม
นิยามที่มีผู้ให้ไว้สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่มองหลักสูตรว่าเป็นสิ่งที่คาดหวัง (Inten-
ded) กลุ่มที่มองหลักสูตรว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Actualized) และกลุ่มที่มองหลักสูตรครอบคลุมทั้งสอง
กลุ่มที่กล่าวมา กลุ่มที่มองหลักสูตรว่าเป็นสิ่งที่คาดหวังได้แก่กลุ่มที่ให้ความหมายว่าหลักสูตรคือวิชา และ
เนื้อหาวิชา หลักสูตรเป็นโปรแกรมการศึกษา เป็นเอกสารและที่หมายถึงหลักสูตรแม่บท ส่วนกลุ่มที่มอง
หลักสูตรว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงได้แก่กลุ่มที่ให้ความหมายว่าหลักสูตรคือประสบการณ์ (บุญชม ศรีสะอาด,
2546) หรืออาจหมายถึงมวลประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดให้กับผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาวิชา ทักษะคิด แบบ
พฤติกรรม กิจวัตร สิ่งแวดล้อมต่าง เมื่อประมวลกันเข้าแล้วจะเป็นประสบการณ์ที่เข้าไปในการรับรู้ของ
ผู้เรียน (เอกวิทย์ ญ กลาง, 2530) หลักสูตรมิได้หมายความแต่เพียงหนังสือหลักสูตรของกระทรวงศึกษา
ธิการเท่านั้นแต่ยังมีความหมายถึงกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้กับผู้เรียนจึงรวมถึงการสอน
ของครูต่อนักเรียนด้วย (กมล สุดประเสริฐ, 2541) ข้อกำหนดว่าด้วยจุดหมาย แนวทาง วิธีการและเนื้อหา
สาระในการวัดผลการเรียนการสอนในโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ เจตคติ และพฤติ -
กรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษา (กรมวิชาการ, 2549) เป็นต้น

จากความหมายของหลักสูตรตามที่เสนอของนักการศึกษาได้ให้ไว้ดังตัวอย่างที่กล่าวมา สามารถ
สรุปความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง การจัดการศึกษาโดยประมวลความรู้และประสบการณ์ ทั้งภายใน
และภายนอกโรงเรียนมาเป็นองค์ประกอบในการจัดหลักสูตรเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาแก่ผู้เรียน
ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยการจัดการ
ศึกษาต้องกำหนดแนวทางและวิธีการได้อย่างชัดเจนและมีระบบ ซึ่งการที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และ
พัฒนานั้นการเรียนรู้จะต้องประกอบด้วยเนื้อหาวิชา และกระบวนการต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน
ร่วมกัน

2.1.1 ความสำคัญของหลักสูตร

การจัดการศึกษาของชาติไม่ว่าระดับใดมุ่งเน้นพัฒนาคนในชาติให้มีคุณลักษณะ และศักยภาพที่เหมาะสมกับความต้องการของสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยมีหลักสูตรเป็นเสมือนพิมพ์เขียวในการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นหลักสูตรจึงมีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษาทุกระดับ หลักสูตรมีความสำคัญต่อการศึกษาส่วนร่วม นั่นคือหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดเจตนารมณ์ หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาของชาติไปเป็นการกระทำขั้นพื้นฐานในโรงเรียนหรือสถานศึกษา ถ้าจะกล่าวว่หลักสูตรคือหัวใจทางการศึกษาก็คงไม่ผิดถ้าปราศจากหลักสูตรเสียแล้วการศึกษาก็ย่อมดำเนินไม่ได้ และหลักสูตรยังมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน กล่าวคือหากไม่มีหลักสูตรผู้สอนก็สอนไม่ได้เพราะไม่รู้จะสอนอะไร หรือถ้าจะสอนโดยคิดเอาเองก็จะเกิดความสับสนอาจสอนซ้ำไปซ้ำมา ไม่เรียงลำดับตามที่ควรจะเป็น ทำให้ผลการเรียนรู้อาจไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ผู้เรียนเองก็จะมีอาการเบื่อหน่ายเพราะไม่ทราบว่าสิ่งที่เรียนไปนั้นสามารถนำไปเปรียบเทียบกับระดับใด ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าหลักสูตรมีความสำคัญดังนี้ (ธารง บัวศรี, 2542)

1. เป็นเอกสารของทางราชการ เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ปฏิบัติตาม และเข้าใจตรงกัน
2. เป็นแผนการปฏิบัติงานของครูในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
3. เป็นมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ
4. เป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงาม และพัฒนาการของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
5. เป็นเครื่องกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ได้ประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ชุมชน และสังคม
6. เป็นตัวกำหนดลักษณะ และรูปแบบของสังคมในอนาคต เป็นเครื่องชี้วัดความเจริญก้าวหน้าของประเทศ
7. เป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในการบริหารงานตามนโยบายของการจัดการศึกษา

2.1.2 ลักษณะของหลักสูตร

ลักษณะของหลักสูตรที่ดี จะทำให้ระบบการจัดการศึกษาตามหลักสูตรเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากหลักสูตรเป็นกรอบกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ ถ้าหลักสูตรดีการจัดการเรียนรู้จะประสบความสำเร็จเกิดสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา(ธารง บัวศรี, 2542) หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษา
2. ตรงตามลักษณะของการพัฒนาการของผู้เรียนในวัยต่าง ๆ
3. ตรงตามลักษณะวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและเอกลักษณ์ของชาติ

4. มีเนื้อหาสาระของเรื่องที่สอนบริบูรณ์เพียงพอที่จะช่วยให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และมีพัฒนาการในทุกด้าน
5. สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน คือ จัดวิชาทักษะและวิชาเนื้อหาให้เหมาะสมกัน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามทุกด้าน
6. หลักสูตรที่ดี ควรสำเร็จขึ้นด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย เพื่อจะได้ผลดี ควรจัดทำเป็นรูปคณะกรรมการ
 7. หลักสูตรที่ดี จะต้องยืดหยุ่น ได้ตามความเหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ เช่น
 - 7.1 ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม
 - 7.2 ความเป็นอยู่ การดำรงชีวิต และทรัพยากรธรรมชาติ
 - 7.3 ความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมอันแสดงลักษณะของสังคม
 - 7.4 ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์
 - 7.5 ความเปลี่ยนแปลงทางปรัชญาการศึกษา
 - 7.6 ความเปลี่ยนแปลงแนวความคิดทางจิตวิทยา
 - 7.7 ความเปลี่ยนแปลงในจุดประสงค์ของการศึกษาซึ่งมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีสัจการแห่งตน มีมนุษยสัมพันธ์ มีประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองดี
 - 7.8 วิวัฒนาการทางด้านอุตสาหกรรมและภาวะความเป็นอยู่ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงระบบการปกครองประเทศที่เปลี่ยนแปลง
 - 7.9 ความเปลี่ยนแปลงด้านอื่น ๆ ได้แก่ การบริหารการศึกษา อุปกรณ์สื่อทัศนศึกษา วิธีสอนและการประเมินผลการศึกษา
 8. หลักสูตรที่ดีจะต้องให้นักเรียนได้เรียนรู้ต่อเนื่องกันไป และต้องเรียงลำดับความยากง่ายไม่ให้ขาดตอนจากกัน
 9. หลักสูตรที่ดีจะต้องเป็นประสบการณ์ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเด็กเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต
 10. หลักสูตรที่ดีจะต้องเพิ่มพูนและส่งเสริมทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นของเด็ก
 11. หลักสูตรที่ดีย่อมส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้ ทักษะ เจตคติ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินชีวิต
 12. หลักสูตรที่ดีจะต้องส่งเสริมให้เด็กทำงานเป็นอิสระและทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะเพื่อพัฒนาให้รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย
 13. หลักสูตรที่ดีย่อมบอกแนวทางวิธีสอนและอุปกรณ์สื่อการสอนประกอบเนื้อหาสาระที่จะสอนไว้อย่างเหมาะสม
 14. หลักสูตรที่ดีย่อมมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา เพื่อทราบข้อบกพร่องในอันที่จะปรับปรุงให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

15. หลักสูตรที่ดีจะต้องจัดประสบการณ์ให้เด็กเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีโอกาสแก้ปัญหาต่าง โดยเฉพาะปัญหาครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ
16. หลักสูตรที่ดี ต้องส่งเสริมให้เด็กรู้จักแก้ปัญหา
17. หลักสูตรที่ดีต้องจัดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็ก
18. หลักสูตรที่ดี ต้องจัดประสบการณ์และกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกอย่างเหมาะสมตามความสนใจ ความต้องการ และความสามารถของแต่ละบุคคล
19. หลักสูตรที่ดีจะต้องวางกฎเกณฑ์ไว้อย่างเหมาะสมแก่การนำไปปฏิบัติและสะดวกแก่การวัดและประเมินผล
20. หลักสูตรที่ดีจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นๆ ไว้อย่างชัดเจนสามารถที่จะนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงเป็นรูปธรรมมากกว่าที่จะเขียนหรือกำหนดขึ้นมาอย่างคลุมเครือเป็นเหตุให้ครู ผู้สอนหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ต้องไปตีความต่ออีก ซึ่งในบางครั้งอาจจะตีความ หมายที่ผิดไปจากเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ได้ หรือไม่ก็นำไปปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในภายหลังได้
21. หลักสูตรที่ดีจะต้องมีความยืดหยุ่นได้ดี สามารถปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของเหตุการณ์เรื่องราว ความต้องการ และผลกระทบจากสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม และความจำเป็นที่มี อีกทั้งยังต้องกำหนดเป็นทิศทางหรือแนวโน้มให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการ ความสนใจ และความจำเป็นของบุคคลในแต่ละชุมชนและท้องถิ่นด้วย
22. หลักสูตรที่ดีจะต้องเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญทางปรัชญา พื้นฐานทางด้านจิตวิทยา พื้นฐานทางสังคม พื้นฐานทางประวัติศาสตร์การศึกษา
23. หลักสูตรที่ดีจะต้องเป็นหลักสูตรที่ใช้ได้ดีในระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น และควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขขึ้นมาใหม่ทุกระยะของการใช้งาน และต้องเป็นกระบวนการพัฒนาที่มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันดีเป็นอย่างดี นั่นคือการนำผลของการใช้หลักสูตรที่ผ่านมานั้นมาวิเคราะห์และวิจัยเพื่อค้นหาจุดดี จุดบกพร่องของหลักสูตรนั้น ๆ ให้ได้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ และนำไปทดลองใช้ เพื่อหาประสิทธิภาพ และคุณภาพของหลักสูตรนั้น ๆ ต่อไป

2.2 องค์ประกอบของการเรียนการสอน

องค์ประกอบของการเรียนการสอนประกอบด้วยส่วนสำคัญได้แก่ ผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และ เนื้อหาสาระ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผู้เรียน เป็นส่วนสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องทราบข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนในการนำมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วยความสามารถทางสติปัญญา วิธีการเรียน และประสบการณ์เดิม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นความหวังของการจัดกระบวนการเรียนการสอน ที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนต้องศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับต่างๆ ได้แก่ เป้าประสงค์ จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้

3. เนื้อหาสาระเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ในการเลือกเนื้อหาสาระจำเป็นต้องเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน โดยสามารถจำแนกเนื้อหา สาระ ได้ 3 ประเภท คือ ข้อเท็จจริง ความคิดรวบยอด หลักการหรือเหตุผล

เทคนิคการสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูล และประมวลผลความรู้ได้ การเลือกเทคนิคการสอนสามารถทำได้โดย

1. ในการเลือกเทคนิควิธีสอนสิ่งที่ครูต้องนำมาพิจารณาเพื่อใช้ประกอบการเลือกเทคนิคการสอนที่เหมาะสม ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของครู ความต้องการประสบการณ์ และระดับวุฒิภาวะของผู้เรียน เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ บริบทและบรรยากาศในการเรียนการสอน

2. การนำเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ไปใช้ในการเรียนการสอนจะเกิดประสิทธิผลมากในการเรียนการสอน

3. การพิจารณาความสอดคล้องของเทคนิควิธีการสอนกับจุดประสงค์การเรียนรู้หากจุดประสงค์การเรียนรู้คือ จุดหมายปลายทางของการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งแล้วเทคนิควิธีการที่ครูเลือกใช้

กิจกรรมการเรียนการสอน คือ วิธีการที่จะบรรลุเป้าหมายปลายทางนั้น คุณลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเอง
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรง ที่สัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียน คิด ค้น ทำ และแสดงออกเพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์ผลงาน
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือกลุ่มได้เรียนรู้จากกัน
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอนหรือกระบวนการหรือด้วยวิธีการของตน
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลงานจากปฏิบัติและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน ยอมรับผู้อื่นแนะนำผลประเมินไปปรับปรุงพัฒนาตนเอง
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนและการปฏิบัติงาน

2.3 เสียงของลูกค้า (Voice of customers; VOCs)

คำว่าเสียงของลูกค้าหมายถึง กระบวนการรวบรวมสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กระบวนการเหล่านี้ควรจะเป็นเชิงรุกและมีนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้ความต้องการ ความคาดหวัง และความปรารถนา ทั้งที่ระบุอย่างชัดเจน ไม่ได้ระบุ และที่คาดการณ์ไว้ของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ได้ความผูกพันของลูกค้า การ รับฟังเสียงของลูกค้ารวมถึงการรวบรวมและบูรณาการข้อมูลชนิดต่างๆ ของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ข้อมูลจากการสำรวจ

ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม ข้อมูลความพึงพอใจ และข้อร้องเรียนที่มีผลกระทบต่อการศึกษาและความผูกพันของผู้เรียน กับสถาบัน

เสียงของลูกค้ำคือ การบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการเรียกร้องหรือผลตอบรับจากลูกค้ำต่อองค์กร ในเรื่องต่างๆทั้งภายในและภายนอก องค์กรจะได้นำผลที่ได้ต่างๆเหล่านี้ ไปปรับเปลี่ยนเพื่อให้คุณภาพของการบริการและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ดีขึ้น วิธีการที่องค์กรจะสร้างความสัมพันธ์เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้ำ รักษาลูกค้ำเดิมไว้ และสร้างความภักดีให้กับลูกค้ำ จึงเป็นเรื่องที่องค์กรจะต้องมีวิธีการดำเนินการในแบบฉบับที่เป็นรูปแบบเฉพาะของตนเองการ “รับฟังเสียงของลูกค้ำ” จึงเป็นกระบวนการที่องค์กรจะสามารถเข้าใจความต้องการของลูกค้ำได้อย่างถ่องแท้และแม่นยำ กระบวนการ รับฟังเสียงของลูกค้ำที่มีประสิทธิภาพ มักจะเริ่มจากการจำแนกลูกค้ำ กลุ่มลูกค้ำ เพื่อทำให้สามารถกำหนดวิธีการและกลยุทธ์ที่จะทำให้ลูกค้ำเป้าหมายที่กำหนดไว้มีการซื้อและใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการของเราเพิ่มขึ้น ทั้งในปัจจุบัน และใช้ต่อไปในอนาคต กระบวนการค้นหาเสียงของลูกค้ำเริ่มจากการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวกับลูกค้ำอย่างต่อเนื่อง โดยข้อมูลที่สำคัญ ได้แก่

- ความต้องการของลูกค้ำที่อยากได้สินค้าหรือบริการประเภทใด
- ความจำเป็นของลูกค้ำที่จะต้องซื้อสินค้าหรือบริการใด
- ความคาดหวังของลูกค้ำต่อสินค้าหรือบริการที่ได้รับ

การรวบรวมข้อมูลที่ได้ว่าเป็นเสียงของลูกค้ำอาจได้มาจากการสำรวจตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภค การสอบถามกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มเป้าหมาย การบันทึกการขายหรือรายงานการขาย บันทึกข้อร้องเรียนของลูกค้ำ ข้อมูลตอบรับการประกันสินค้า ข้อมูลภาคสนาม ข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ เช่น เว็บไซต์ของคู่แข่ง เป็นต้น

วิธีการที่สถาบันสร้างความผูกพันกับผู้เรียนมีจุดมุ่งเน้นในด้านการตอบสนองต่อความต้องการ การสร้างความสัมพันธ์ และความภักดีต่อสถาบัน และหลักสูตรบริการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และบริการการศึกษาอื่นๆ ดังนั้นผลลัพธ์หนึ่งที่สำคัญคือผลลัพธ์ด้านวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นผู้เรียนมีกลยุทธ์โดยรวมในด้านการรับฟัง การเรียนรู้ และผลการดำเนินการที่เป็นเลิศแม้จะต้องมีการแปลงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายเรื่องให้เป็นการบริการด้านการศึกษาแก่ผู้เรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเองก็มีความต้องการที่สถาบันตอบสนองเช่นกัน ความท้าทายสำคัญประการหนึ่งที่สถาบันมักจะพบคือ การสร้างให้เกิดความสมดุลของความต้องการ และความคาดหวังที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถาบันที่จะทำความเข้าใจผู้เรียนและตลาด ในหลายกรณีเสียงของลูกค้ำจะให้สารสนเทศที่มีความหมายอย่างยิ่งไม่เพียงแต่มุมมองของผู้เรียนเท่านั้นแต่รวมถึงการกระทำและพฤติกรรมด้วย เช่น การคงสถานะของผู้เรียน และการกล่าวถึงในทางที่ดี รวมทั้งวิธีการที่มุมมองและพฤติกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนของสถาบันในชุมชนการศึกษา

ความผูกพันของลูกค้ำผู้เรียนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและสร้าง ความสัมพันธ์เป็นกระบวนการค้นหาและสร้างนวัตกรรมให้กับหลักสูตรบริการที่ส่งเสริมการเรียนรู้และ บริการการศึกษาอื่นๆ เพื่อตอบสนองต่อผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรวมทั้งกลไกหลักเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมาใช้บริการ

ด้านหลักสูตร บริการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และบริการการศึกษา อื่นๆ และสร้างวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหมู่ผู้ปฏิบัติงานโดยมีเป้าหมายในการ สร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเพิ่มพูนความผูกพันกับสถาบันข้อสังเกต

ความผูกพันของลูกค้ำ เป็นการดำเนินการในเชิงกลยุทธ์โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความภักดีจนถึงระดับที่ผู้เรียนยอมอุทิศตนเพื่อสถาบัน และหลักสูตร บริการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และบริการการศึกษา อื่นๆ การจะได้ความภักดีในระดับดังกล่าวต้องอาศัยผู้ปฏิบัติงานที่มีวัฒนธรรมที่มุ่ง เน้นผู้เรียนโดยอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องกลยุทธ์ พฤติกรรมและความชอบของผู้เรียน

กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ที่ใช้ได้กับผู้เรียน กลุ่มหนึ่งอาจใช้ไม่ได้กับ อีกกลุ่มหนึ่ง ดังนั้น ต้องมีกลยุทธ์ที่แตกต่างกันสำหรับผู้เรียนแต่ละคน กลุ่มผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ตลาดแต่ละส่วน รวมทั้งความสัมพันธ์ที่ผู้เรียนกับสถาบันในแต่ละช่วงเวลา

สถาบันต่างๆ จะรับฟังเสียงของลูกค้ำโดยใช้วิธีการที่หลากหลายมากขึ้น วิธีการที่ใช้กันบ่อยๆ ได้แก่ การสนทนากลุ่มกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ การสร้างความใกล้ชิดกับผู้เรียน การสัมภาษณ์ผู้เรียน สถาบันเสียไปหรือมีแนวโน้มที่จะได้รับเข้ามา ในประเด็นเรื่องการตัดสินใจเกี่ยวกับการเข้าศึกษาและการสร้างความสัมพันธ์ กระบวนการใช้ข้อร้องเรียนของผู้เรียนเพื่อให้เข้าใจประโยชน์จากการบริการหลักการวิเคราะห์การได้หรือเสียลูกค้ำเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งหรือสถาบันอื่นที่ให้บริการทางการศึกษาในลักษณะเดียวกัน สารสนเทศจากการสำรวจหรือข้อมูลป้อนกลับ สารสนเทศที่นำไปใช้ดำเนินการได้สามารถนำไปเชื่อมโยงกับหลักสูตรการบริการ และกระบวนการที่สำคัญ รวมทั้งใช้ในการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างคุณค่า ต้นทุน และรายได้ เพื่อกำหนดเป้าประสงค์ในการปรับปรุงและจัดลำดับความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี การแข่งขัน เศรษฐกิจ และสังคมอย่างรวดเร็ว มีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อความคาดหวัง ความจงรักภักดี และการปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องรับฟัง และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้และรับฟังจำเป็นต้องมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับกลยุทธ์ทางการศึกษาของสถาบัน

ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มและประเภทของผู้เรียน และส่วนตลาดช่วยให้สถาบัน สามารถสร้าง หลักสูตรการจัดการศึกษา และบริการทางการศึกษาอื่นๆ ที่สนับสนุน และกำหนดกลยุทธ์ทางการ ตลาดให้เหมาะสมกับความต้องการแต่ละราย สร้างวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นผู้เรียนมากขึ้นในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน สร้างหลักสูตรการจัดการศึกษา และบริการทางการศึกษาอื่นๆ ใหม่ทำให้มั่นใจได้ว่าสถาบันจะมีความยั่งยืน

การรวบรวม การวิเคราะห์ และการบ่งชี้ถึงรากเหง้าของปัญหาของข้อร้องเรียน ควรจะนำไปสู่การกำจัดสาเหตุของการเกิดข้อร้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การจัดลำดับความสำคัญของการปรับปรุงกระบวนการและบริการสถาบันต้องถ่ายทอดผลสำเร็จนี้ให้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพทั่วทั้งสถาบัน

การหาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตร การจัดการศึกษา และบริการทางการศึกษา อื่นๆ กับตัวชี้วัดที่สำคัญด้านผู้เรียน เช่น ความสำเร็จของผู้เรียน ความพึงพอใจ และ

การคงอยู่ของผู้เรียน แนวโน้มของตัวชี้วัดด้านความผูกพันของผู้เรียน เช่น การขาดเรียน อัตราการลาออก และ การใช้บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริการการศึกษา

2.4 การทบทวนวรรณกรรม

จินตนา จิตต์จำนง (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงาน การศึกษาต่อ และความพึงพอใจต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2541 ของบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจต่อหลักสูตร บัณฑิตทุกสาขามีความพึงพอใจในหมวดวิชาเอกบังคับในระดับดีมาก ความพึงพอใจในวามเพียงพอได้ทำการปฏิบัติการอยู่ในระดับดีมากถึงมากที่สุด ยกเว้นสาขาฟิสิกส์มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง คณะควรนำไปปรับปรุงหลักสูตร คือ การฝึกงาน ความรู้ด้านประกันคุณภาพ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และหมวดวิชาเอกเลือก ส่วนด้านการนำความรู้จากการฝึกงาน การทำกิจกรรมไปประยุกต์ อยู่ในระดับมากที่สุด และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ประดิษฐ์ คำหอม (2547) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาปัญหาการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาเครื่องกลในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของอาจารย์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาเกี่ยวกับงานสอนในกลุ่มสาขาช่างและกลุ่มมุขุมมีความแตกต่างกันในเรื่องความบ่อยครั้งในการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objective) สิ่งที่เป็นปัญหามากคือ การใช้อุปกรณ์การสอนขณะสอนภาคทฤษฎีทำให้ครูช่างใช้วิธีบรรยายมากและขาดวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สอนในภาคปฏิบัติ

2. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและเครื่อง เครื่องจักร ในแต่ละกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันสิ่งที่เป็นปัญหามาก คือ การขาดแคลนอุปกรณ์การสอนงบประมาณไม่เพียงพอขาดต้นแบบของอุปกรณ์ และไม่มีเวลาจัดหาหรือจัดเตรียมอุปกรณ์ ส่วนปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องจักร คือจำนวนเครื่องมือเครื่องจักรยังไม่เพียงพอและมีประสิทธิภาพต่ำ

3. การเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลในแต่ละกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันสิ่งที่เป็นปัญหามากคือ ขาดการส่งเสริมในการใช้วิธีการวัดผลแบบใหม่ๆ และไม่มีเวลาเพียงพอในการสร้างข้อสอบที่ดี

4. ด้านความคิดเห็นต่อหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันแต่ละกลุ่มให้ความคิดเห็นว่าหลักสูตรทางทฤษฎียังมีความล้าหลังไม่ทันกับวิชาการสมัยใหม่หลักสูตรยังไม่ตรงกับความต้องการของท้องถิ่นไม่สัมพันธ์กับตำราและอุปกรณ์ที่สถานศึกษามีอยู่และจำเป็นต้องใช้ ส่วนหลักสูตรภาคปฏิบัติยังขาดความสอดคล้องกับจำนวนและคุณภาพของเครื่องมือเครื่องจักร ขาดความเหมาะสมของความต้องการของท้องถิ่นและขาดการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาบรรจุไว้ในหลักสูตร

5. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาทั่ว ๆ ไป พบว่า ระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์มากและกลุ่มที่มีประสบการณ์น้อยปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนแตกต่างกันและคำตอบเกี่ยวกับจำนวนหนังสือในห้องสมุดแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอาจารย์ที่สอนอยู่ในภูมิภาคที่แตกต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับห้องเรียนแตกต่าง

กันสิ่งที่เป็นปัญหามากคือปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนและผู้ปกครองอาจารย์ผู้สอนวิชาช่างร้อยละ 90 ต้องการให้มีการจัดฝึกอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการและนิเทศการศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น

วิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหงสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2553 มีการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดชัยภูมิ เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ คือ อัตราลงทะเบียนที่เหมาะสมรองลงมา คือ สามารถเรียนได้ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพทางการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพทางการนำเทคโนโลยีการสื่อสารมาใช้ในการเรียนการสอน การความความพร้อมในการจัดสื่อสารการเรียนการสอน

สุรพล เอี่ยมสำอางค์ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เรื่อง ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2556 วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎรนิกร มีการศึกษาพบว่า ระดับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2556 วิทยาลัยวิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎรนิกรใน 4 องค์ประกอบดังนี้

1. ด้านผู้เรียน นักเรียนส่วนหนึ่งเข้าเรียนตามเพื่อนโดยตัวนักเรียนไม่ทราบว่า ตัวนักเรียนเองมีความถนัดในเรื่องใด หรือเข้าเรียนตามความประสงค์ของผู้ปกครองและนักเรียนบางส่วนก็มีพื้นฐานความรู้ต่า นักเรียนบางคนแต่งงานระหว่างเรียน และไม่มีความอดทนในการเรียนรายวิชาภาคปฏิบัติ
2. ด้านครอบครัว นักเรียนส่วนใหญ่ที่เข้าเรียนในสายอาชีพมักจะมาจากรอบครัวที่ยากจนต้องหาเงินเรียนเอง บิดามารดาหย่าร้างกัน หรือมีบุตรหลายคน บิดามีภรรยามากกว่า หนึ่งคน นักเรียนมีปัญหาที่ไม่มีที่พึ่งสภาพจิตใจไม่มั่นคง ไม่มีสมาธิในการเรียน จนนำไปเป็นปัญหาในการเรียน
3. ด้านสถานศึกษา การจัดการศึกษาในสายอาชีพ ผู้เรียนที่เข้ามาศึกษาจะต้องเรียนให้ผ่านทั้งรายวิชาภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ซึ่งต้องเรียนควบคู่กันไป ผู้เรียนต้องมีสมาธิในการเรียน ต้องมีความอดทนสูง นักเรียนบางคนบ้านอยู่ไกลจากสถานศึกษาเดินทางมาเรียนไม่สะดวก
4. ด้านสภาพแวดล้อม ผู้เข้าเรียนในสายอาชีพต้องพยายามปรับตัวให้อยู่ในสังคมใหม่ หรือปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน สร้างความสัมพันธ์กับครู อาจารย์ รู้จักแบ่งเวลาการเรียน การทำการบ้าน ต้องมีวินัยในตนเอง คบเพื่อนต้องเข้าใจเพื่อน รู้จักแก้ปัญหาพร้อมกัน

โสธิตา ผูกฐธรรม (2556) ได้เขียนบทความวิชาการ เรื่อง เด็กลาออกจากโรงเรียนกลางคัน ดั้งนี้ การลาออกจากโรงเรียนกลางคัน (Drop out) หมายถึง การที่เด็กออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษา หรือไม่ศึกษาต่อจนถึงขั้นอุดมศึกษา เหตุผลที่ทำให้เด็กลาออกจากโรงเรียนกลางคัน คือ

- การไม่ยอมรับจากครูและเพื่อน
- ความรู้สึกไม่ปลอดภัยในโรงเรียน เช่น การถูกเพื่อนแกล้ง หรือ ทะเลาะกับเพื่อน

- ปัญหาทางด้านครอบครัว
- คะแนนสอบไม่ดี
- เกิดภาวะซึมเศร้า
- การแต่งงานหรือการตั้งครรรค์ก่อนกำหนด
- ขาดแรงจูงใจในการเรียน
- เบื่อหน่ายจากบทเรียน
- และปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

จากการวิจัย พบว่า ลักษณะของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่ (1) ไม่มีความสามารถในการเรียน (วัดจาก คะแนนสอบไม่ดี) ถึง 36.4% และ (2) มีเชื้อชาติแตกต่างจากเด็กทั่วไป เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกาเชื้อสายแอฟริกัน-อเมริกัน [ชนผิวดำ] จะเป็นกลุ่มเสี่ยงที่เด็กลาออกกลางคัน เนื่องจากในโรงเรียนทั่วไป นักเรียนอเมริกันส่วนใหญ่จะเป็นชนผิวขาว

สรารุณี สืบแย้ม (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จ การศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตรของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างจาก ประกอบด้วยนักศึกษาลาออก นักศึกษาพ้นสภาพ นักศึกษาตกค้าง อาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า สาเหตุมากที่สุด ในรายชื่อใหญ่เพราะการเรียนการสอน และหากวิเคราะห์ตามประเภทกลุ่มตัวอย่างในรายชื่อ ร่องแต่ละประเด็น พบว่า นักศึกษาลาออก สาเหตุมากที่สุด ในรายชื่อทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน เพราะเป็นอาชีพที่ใช้ความคิดมาก นักศึกษาพ้นสภาพ สาเหตุมากที่สุด ในรายชื่อการเรียนการสอน เพราะขาดการเตรียมตัวที่ดีในการสอบแต่ละครั้ง นักศึกษาตกค้าง สาเหตุมากที่สุด ในรายชื่อการเรียนการสอน เพราะขาดการวางแผนการเรียนที่ดี อาจารย์ที่ปรึกษา สาเหตุมากที่สุด ในรายชื่อการเรียนการสอน เพราะขาดการเตรียมตัวที่ดีในการสอบแต่ละครั้ง และผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในแต่ละประเด็น พบว่าประเด็นทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน ในรายด้านต่างๆ ที่แตกต่างกัน มีระดับสาเหตุไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ประเด็นนักศึกษา การเรียนการสอน สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ในรายด้านต่างๆ ที่แตกต่างกัน มีระดับสาเหตุ แตกต่างกัน

บทที่ 3 วิธีการทดลอง

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกระหว่างศึกษา : กรณีศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเสียงจากลูกค้า (VOCs) ในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เป็นงานวิจัยเชิงประยุกต์ (Applied Research) โดยการผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Causal Research) และการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เข้าไว้ด้วยกัน มีวิธีการศึกษาและจัดเก็บข้อมูลดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้เพื่อทำการศึกษาวิจัย ได้แก่ นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบไปด้วยกลุ่มนักศึกษาที่ออกกระหว่างศึกษา และนักศึกษาที่เรียนจนครบหลักสูตรของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ ข้อมูลสถิติการออกกระหว่างศึกษาของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ปีการศึกษา 2556 และ 2557 แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจ (Questionnaire) ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภายในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น (ภาคผนวก 1) ประเมินปัจจัยในด้านหลักสูตร ผู้สอน และสภาพแวดล้อมทั้งในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสภาพภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนภายในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น นอกจากนี้ยังมีคำถามปลายเปิดที่สอบถามในประเด็นความประทับใจที่เกิดขึ้นในการเรียน และสิ่งที่ต้องการให้มีการปรับปรุงหรือพัฒนาของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับมากที่สุดระดับ	5	
ระดับมากระดับ	4	คะแนน
ระดับปานกลางระดับ	3	คะแนน
ระดับน้อยระดับ	2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุดระดับ	1	

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

- *ข้อมูลปฐมภูมิ* เป็นการเก็บข้อมูลเอกสาร ด้านสถิติเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด นักศึกษารายสาขาวิชา นักศึกษาที่ออกระหว่างศึกษาแยกตามชั้นปี และสาเหตุ เก็บข้อมูลจากสถิติ นักศึกษาในปีการศึกษา 2556 และ ปีการศึกษา 2557 จากงานทะเบียนและวัดผล ฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

- *ข้อมูลทุติยภูมิ* ใช้วิธีการตอบคำถามในแบบสอบถาม ที่มีการชี้แจงแนวทางการตอบ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลด้วยตนเอง และบางส่วนใช้การสอบถามข้อมูลผ่านทางโทรศัพท์ (กรณีนักศึกษาออกระหว่างศึกษา) การเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ออกระหว่างศึกษาในปีการศึกษา 2556 และ 2557 และกลุ่มที่ศึกษาจนจบหลักสูตรปีการศึกษา 2556 และ 2557

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร โดยการรวบรวมเพื่อจัดหมวดหมู่ สังเคราะห์ข้อมูลให้เป็นระบบ เพื่อให้สะดวกต่อการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ตามแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และใช้หลักสถิติร้อยละ ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม ด้วยการสรุปประเด็น จัดกลุ่มแนวคิดให้เป็นระบบ และนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะของการพรรณนาวิเคราะห์

3.5 สถิติที่ใช้ในการประเมิน

สถิติที่ใช้ในการประเมินได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และฐานนิยม (Mode) จากแบบทดสอบมีสูตรดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย ; (\bar{X})

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (1)$$

โดย

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย

Σ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N คือ จำนวนประชากร

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ; S.D.

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(x_i - \bar{x})^2}{N}} \quad (2)$$

S.D. คือ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มประชากร
 คือ ขนาดของกลุ่มประชากร
 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนประชากร
 คือ คะแนนประชากร

ฐานนิยม คือ ค่าที่มีความถี่สูงสุด เมื่อเปรียบเทียบกับค่าอื่นในข้อมูลชุดเดียวกัน แต่ในบางชุดของข้อมูลอาจไม่มีค่านิยมก็ได้ โดยทั่วไปฐานนิยมมักใช้กับข้อมูลเชิงคุณภาพ

การประเมินผลใช้การแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ โดยใช้เกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพของลิเคอร์ท เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการทดลองและการวิเคราะห์

4.1 การออกระหว่างศึกษานักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

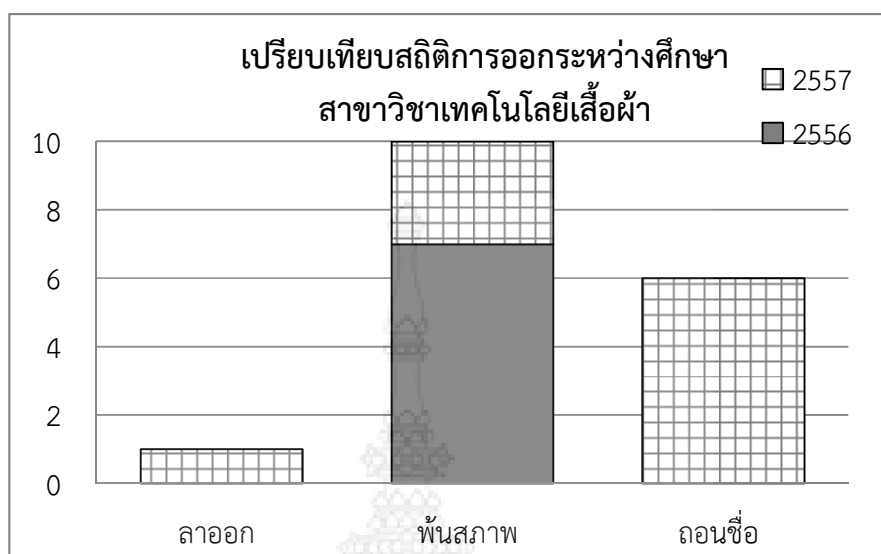
ในการจัดการเรียนการสอนของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ประกอบด้วย 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ และออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอพบว่าปัญหาหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนคืออาการออกกลางคันของนักศึกษา ทำให้ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน และการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนานักศึกษาไม่เป็นไปตามแผนการจัดการที่ตั้งไว้ เพื่อให้ทราบปัญหาและที่มาประกอบการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงทำการหาสาเหตุและที่มาของปัญหาเหล่านั้น วิเคราะห์ตามสาขาวิชาและตามชั้นปีเพื่อดูสถิติของปัญหาเหล่านั้น ได้ผลการศึกษาในรายสาขาวิชาดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนนักศึกษออกระหว่างศึกษาแยกตามชั้นปีสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า

ปีการศึกษา	นักศึกษาทั้งหมด (คน)	สาเหตุ	จำนวนนักศึกษา (คน)						
			ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	เทียบ 1	เทียบ 2	รวม
2556	116	ลาออก	0	0	0	0	0	0	0
		พ้นสภาพ	6	0	1	0	0	0	7
		ถอนชื่อ	0	0	0	0	0	0	0
		รวม	6	0	1	0	0	0	7
2557	131	ลาออก	1	0	0	0	0	0	1
		พ้นสภาพ	3	0	0	0	0	0	3
		ถอนชื่อ	2	2	0	1	1	0	6
		รวม	6	2	0	1	1	0	10

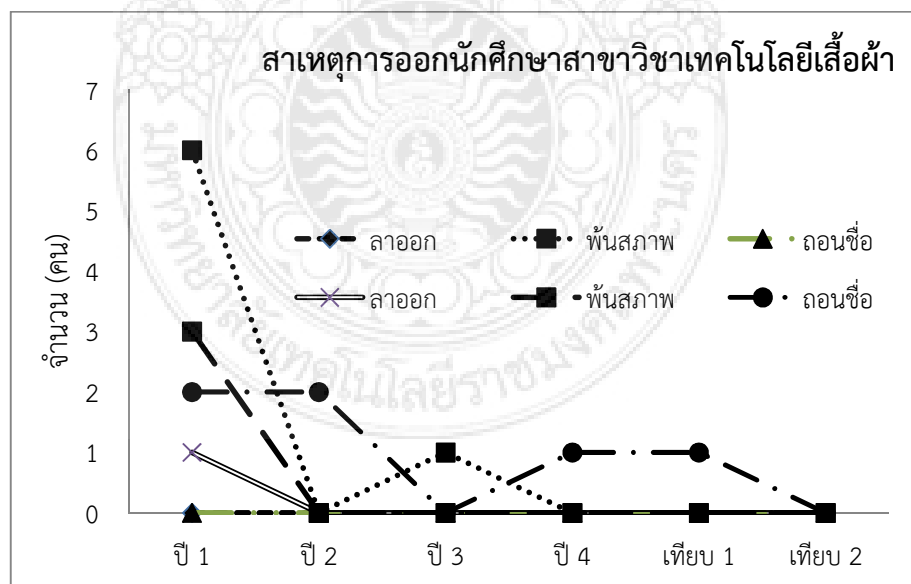
ที่มา: งานทะเบียนและประมวลผลคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น, 2557

จากตารางที่ 4.1 การออกของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติระหว่างปีการศึกษา 2556 และ 2557 ตามสาเหตุการออกของนักศึกษาพบว่าภาพรวมของของการออกระหว่างศึกษาในปีการศึกษา 2557 มีสถิติที่มากกว่าปีการศึกษา 2556 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 การออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าปีการศึกษา 2556 และ 2557

เมื่อพิจารณาสาเหตุการออกของนักศึกษาตามชั้นปีและสาเหตุของการออกระหว่างศึกษาทั้งในปีการศึกษา 2556 และ 2557 พบว่านักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 เป็นกลุ่มที่เป็นสาเหตุการออกระหว่างศึกษามากที่สุดดังแสดงในภาพที่ 4.2

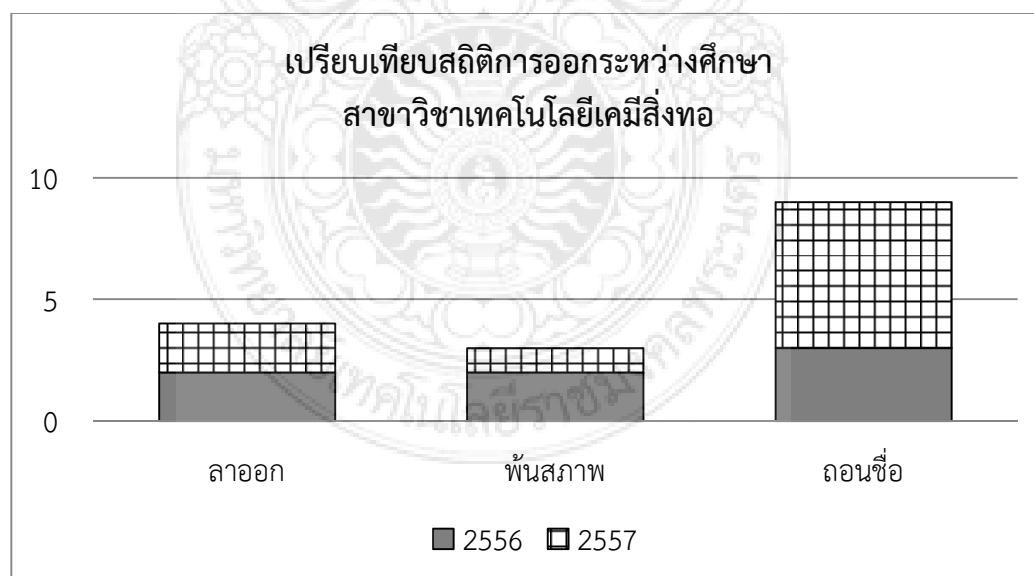
ภาพที่ 4.2 การออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า

ต่อมาเป็นการศึกษาผลของการออกระหว่างศึกษาของนักศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนนักศึกษออกระหว่างศึกษาแยกตามชั้นปีสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ

ปีการศึกษา	นักศึกษาทั้งหมด (คน)	สาเหตุ	จำนวนนักศึกษา (คน)						
			ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	เทียบ 1	เทียบ 2	รวม
2556		ลาออก	2	0	0	0	0	0	2
		พ้นสภาพ	2	0	0	0	0	0	2
		ถอนชื่อ	1	1	0	0	0	1	1
		รวม	5	1	0	0	0	1	5
2557		ลาออก	1	1	0	0	0	0	2
		พ้นสภาพ	1	0	0	0	0	0	1
		ถอนชื่อ	4	1	1	0	0	0	6
		รวม	6	2	1	0	0	0	9

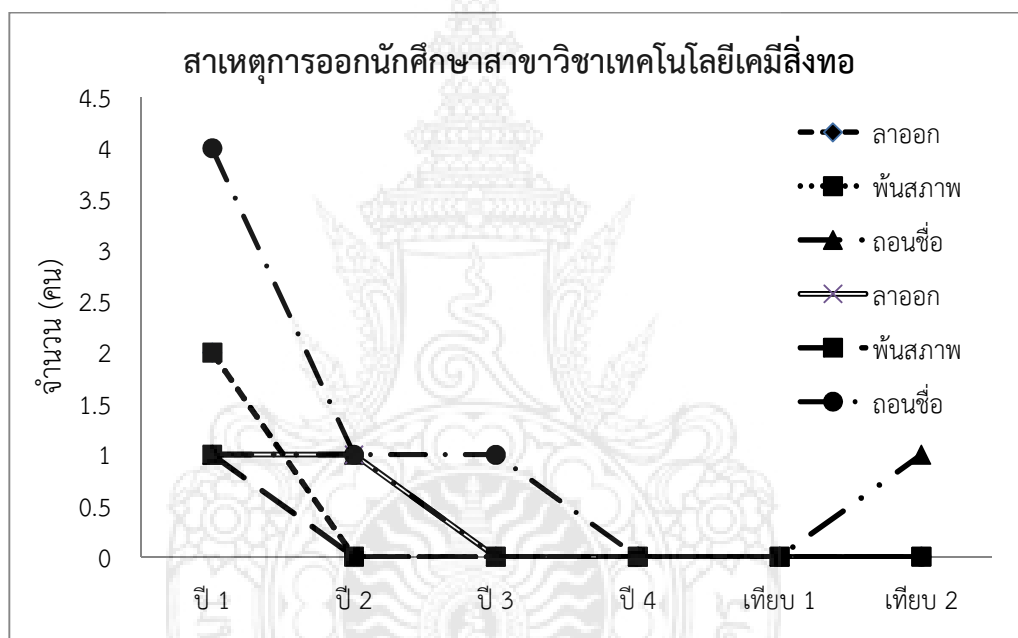
ที่มา: งานทะเบียนและประมวลผลคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น, 2557

ภาพที่ 4.3 การออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอปีการศึกษา 2556 และ 2557

จากตารางที่ 4.2 การออกระหว่างศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติระหว่างปีการศึกษา 2556 และ 2557 ตามสาเหตุการออกของนักศึกษาพบว่าภาพรวมของการออกระหว่างศึกษาในปีการศึกษา 2557 มีสถิติที่มากกว่าปีการศึกษา 2556 ซึ่งมีความสอดคล้องกับสภาพการออกของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า ผลการเปรียบเทียบแสดงดังภาพที่ 4.3

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสาเหตุการออกของนักศึกษาตามชั้นปีและสาเหตุของการออกระหว่างศึกษาทั้งในปีการศึกษา 2556 และ 2557 พบว่านักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 เป็นกลุ่มที่มีการออกระหว่างศึกษามากที่สุด ผลการศึกษามีลักษณะเช่นเดียวกับสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า ดังแสดงในภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 การออกระหว่างศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ

ต่อมาเป็นการศึกษาผลของการออกระหว่างศึกษาของนักศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ ผลการศึกษาดังนี้

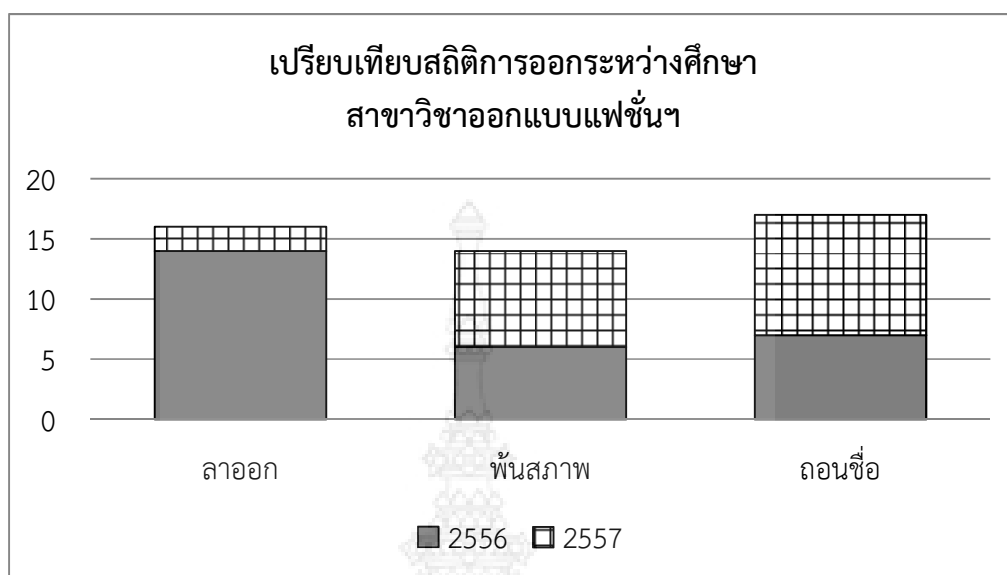
ตารางที่ 4.3 จำนวนนักศึกษาออกระหว่างศึกษาแยกตามชั้นปีสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ

ปีการศึกษา	นักศึกษาทั้งหมด (คน)	สาเหตุ	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	รวม
2556		ลาออก	14	0	0	0	14
		พ้นสภาพ	4	2	0	0	6
		ถอนชื่อ	1	3	2	1	7
		รวม	19	5	2	1	27
2557		ลาออก	1	1	0	0	2
		พ้นสภาพ	7	0	1	0	8
		ถอนชื่อ	7	2	0	1	10
		รวม	15	3	1	1	20

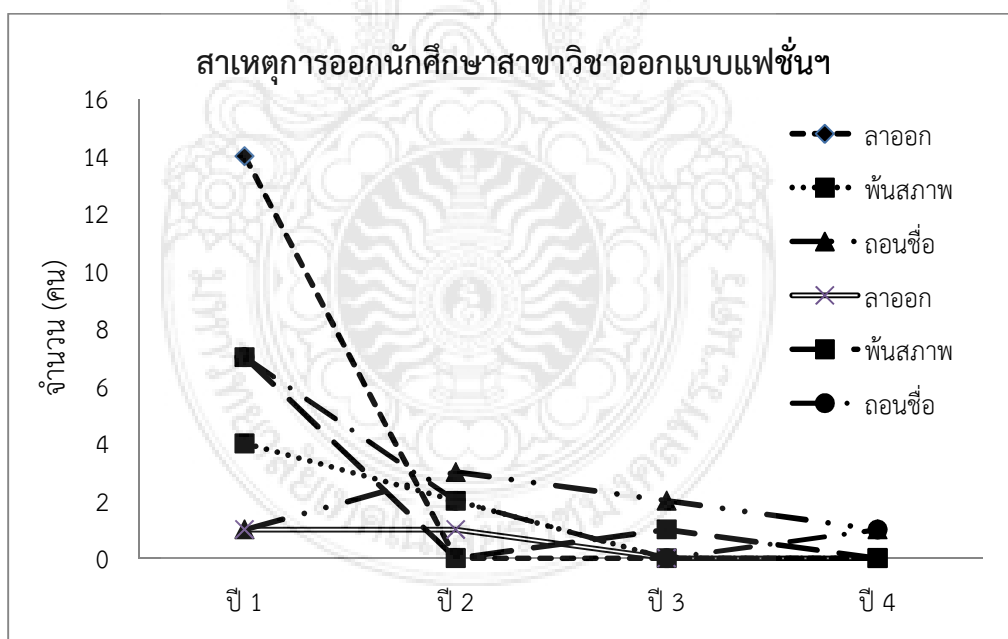
ที่มา: งานทะเบียนและประมวลผลคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น, 2557

จากตารางที่ 4.3 การออกของนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติระหว่างปีการศึกษา 2556 และ 2557 ตามสาเหตุการออกของนักศึกษาพบว่าภาพรวมของของการออกระหว่างศึกษาในปีการศึกษา 2556 มีสถิติที่มากกว่าปีการศึกษา 2557 ซึ่งมีความสอดคล้องกับสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า และเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ ผลการเปรียบเทียบแสดงดังภาพที่ 4.5

เมื่อพิจารณาสาเหตุการออกของนักศึกษาตามชั้นปีและสาเหตุของการออกระหว่างศึกษาทั้งในปีการศึกษา 2556 และ 2557 พบว่านักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 เป็นกลุ่มที่มีการออกระหว่างศึกษามากที่สุด ผลการศึกษามีลักษณะเช่นเดียวกับสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า และเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ ดังแสดงในภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.5 สถิติการออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่น ปีการศึกษา 2556 และ 2557

ภาพที่ 4.6 การออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่น

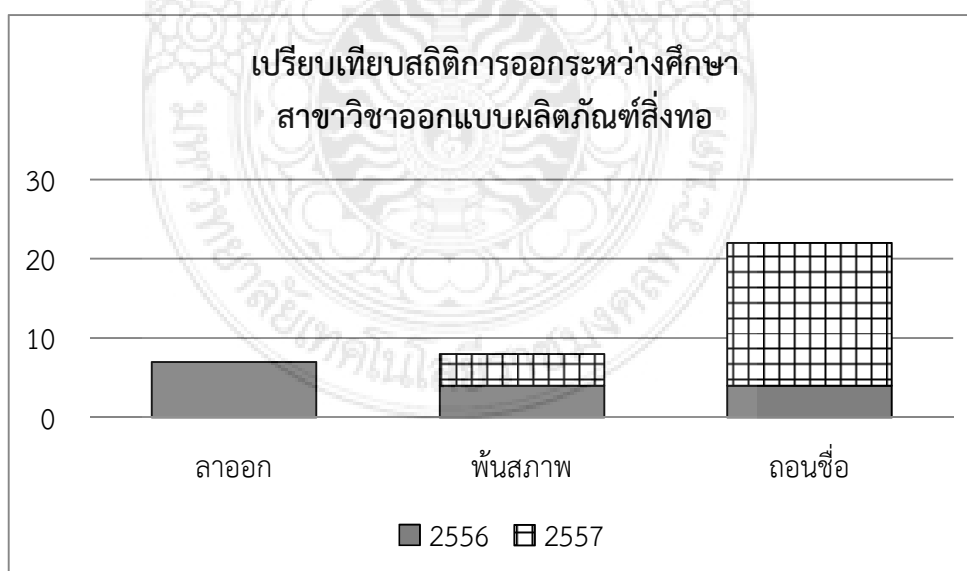
สุดท้ายเป็นการศึกษาผลของการออกระหว่างศึกษาของนักศึกษาในสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.4 จำนวนนักศึกษาออกระหว่างศึกษาแยกตามชั้นปีสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

ปีการศึกษา	นักศึกษาทั้งหมด (คน)	สาเหตุ	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	รวม
2556		ลาออก	7	0	0	0	7
		พ้นสภาพ	4	0	0	0	4
		ถอนชื่อ	4	0	0	0	4
		รวม	15	0	0	0	15
2557		ลาออก	0	0	0	0	0
		พ้นสภาพ	3	1	0	0	4
		ถอนชื่อ	11	4	3	0	18
		รวม	14	5	3	0	22

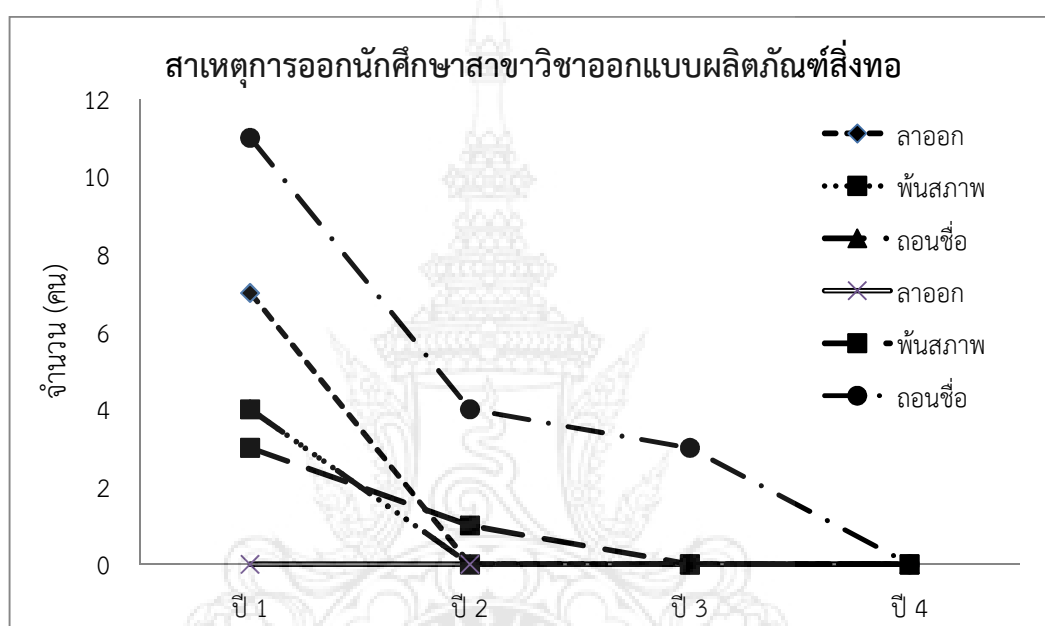
ที่มา: งานทะเบียนและประมวลผลคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น, 2557

จากตารางที่ 4.4 การออกของนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติระหว่างปีการศึกษา 2556 และ 2557 ตามสาเหตุการออกของนักศึกษาพบว่าภาพรวมของของการออกระหว่างศึกษาในปีการศึกษา 2557 มีสถิติที่มากกว่าปีการศึกษา 2556 ซึ่งมีความสอดคล้องกับสาขาอื่นๆ ในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ผลการเปรียบเทียบแสดงดังภาพที่ 4.7

ภาพที่ 4.7 สถิติการออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ปีการศึกษา 2556 และ 2557

เมื่อพิจารณาสาเหตุการออกของนักศึกษาตามชั้นปีและสาเหตุของการออกระหว่างศึกษาทั้งในปีการศึกษา 2556 และ 2557 พบว่านักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 เป็นกลุ่มที่มีการออกระหว่างศึกษามากที่สุด ผลการศึกษามีลักษณะเช่นเดียวกับทุกสาขาวิชาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ดังแสดงในภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 การออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

เมื่อนำผลการศึกษานักศึกษาทั้ง 4 สาขาวิชามาทำการเปรียบเทียบกันเพื่อหาความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ได้ผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.5 จำนวนนักศึกษาระหว่างศึกษาแยกตามรายสาขา

สาขาวิชา	ปีการศึกษา 2556			ปีการศึกษา 2557		
	ทั้งหมด (คน)	ออก (คน)	คงอยู่ (%)	ทั้งหมด (คน)	ออก (คน)	คงอยู่ (%)
เทคโนโลยี เสื้อผ้า	116	7	93.97	131	10	92.37
เทคโนโลยี เคมีสิ่งทอ	70	7	90.00	63	9	85.71

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

สาขาวิชา	ปีการศึกษา 2556			ปีการศึกษา 2557		
	ทั้งหมด (คน)	ออก (คน)	คงอยู่ (%)	ทั้งหมด (คน)	ออก (คน)	คงอยู่ (%)
ออกแบบแฟชั่น และสิ่งทอ	231	27	88.31	235	20	91.49
ออกแบบผลิตภัณฑ์ สิ่งทอ	105	15	85.71	107	22	79.44
รวม	522	56	89.27	536	61	88.62

ที่มา: งานทะเบียนและประมวลผลคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น, 2557

หมายเหตุ

- ข้อมูลนักศึกษาออกไม่นับรวมนักศึกษาที่ลาพักการศึกษาในปีการศึกษา 2556-2557
- อัตราการคงอยู่ (ร้อยละ) = $\frac{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด} - \text{จำนวนนักศึกษาที่ออก}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}} \times 100$

จากข้อมูลในตารางที่ 4.5 ในปีการศึกษา 2556 และ 2557 พบว่าอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาโดยรวมมีค่าร้อยละ 79 - 93 ซึ่งถือได้ว่ามีอัตราการคงอยู่ในระดับดีถึงดีมาก แต่แนวโน้มของการคงอยู่ของนักศึกษามีแนวโน้มลดลง ยกเว้นสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอที่แนวโน้มการคงอยู่ของนักศึกษาเพิ่มขึ้น

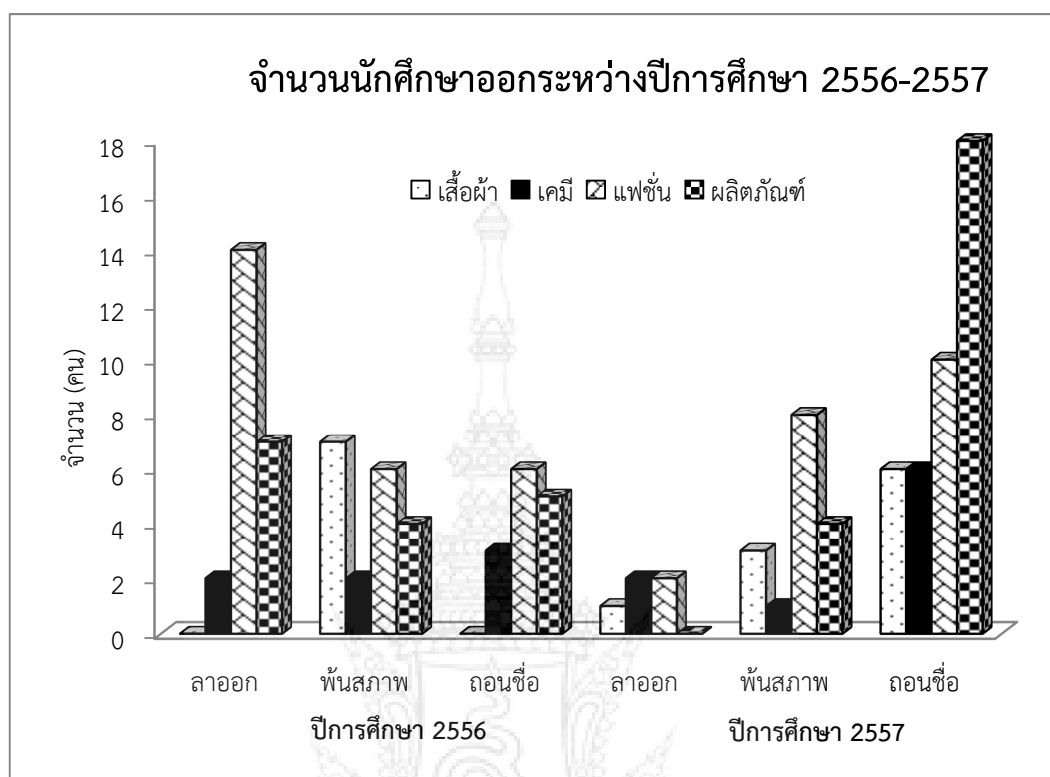
เมื่อพิจารณารายสาขาพบว่าสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้ามีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาทั้ง 2 ปีการศึกษาที่ดีที่สุด ส่วนสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอและออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอมีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา มีแนวโน้มลดลง แต่เมื่อพิจารณาในส่วนของจำนวนนักศึกษารายบุคคลพบว่าสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอมีปัญหาในด้านการออกระหว่างศึกษามากที่สุด

ตารางที่ 4.6 จำนวนนักศึกษาออกระหว่างศึกษาแยกตามสาเหตุ

สาขาวิชา	ปีการศึกษา 2556			ปีการศึกษา 2557		
	ลาออก (คน)	พ้นสภาพ (คน)	ถอนชื่อ (คน)	ลาออก (คน)	พ้นสภาพ (คน)	ถอนชื่อ (คน)
เทคโนโลยี เสื้อผ้า	0	7	0	1	3	6
เทคโนโลยี เคมีสิ่งทอ	2	2	3	2	1	6
ออกแบบแฟชั่น และสิ่งทอ	14	6	6	2	8	10
ออกแบบผลิตภัณฑ์ สิ่งทอ	7	4	5	0	4	18
รวม	23	19	14	5	16	40

ที่มา: งานทะเบียนและประเมินผลคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น, 2557

จากตารางที่ 4.6 พบว่าสาเหตุของการออกระหว่างศึกษาในปีการศึกษา 2556 ส่วนใหญ่เป็นการลาออกโดยมีการยื่นเรื่องกับทางงานทะเบียนเป็นหลัก และออกจากการพ้นสภาพเนื่องจากผลการเรียนเป็นอันดับรองลงมา และไม่สามารถติดต่อได้ หรือไม่มีการติดต่อกับคณะจนถูกถอนชื่อเป็นลำดับสุดท้าย แต่ในปีการศึกษา 2557 กลับพบว่าการออกระหว่างการศึกษานักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น กลับมีสาเหตุจากการถูกถอนชื่อของนักศึกษาเพิ่มมากขึ้นอันเห็นได้ชัดและการติดต่อนักศึกษากลุ่มนี้ค่อนข้างยาก เนื่องจากขาดการติดต่อไประยะเวลาอันยาวนาน มีการเปลี่ยนแปลงหมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่ ในผลกลับกันทำให้อัตราการลาออกน้อยลง ในขณะที่พบว่าสาเหตุของการออกของนักศึกษาเนื่องจากพ้นสภาพมีค่าไม่แตกต่างกันนักในปีการศึกษา 2556 และ 2557 ผลตามภาพที่ 4.9

ภาพที่ 4.9 เปรียบเทียบสาเหตุการออกระหว่างศึกษาของนักศึกษาปีการศึกษา 2556 และ 2557

จากข้อมูลทั้งหมดในการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกระหว่างศึกษาของนักศึกษาระหว่างศึกษาทั้งในปี 2556 และ 2557 เกิดจากปัญหาในการถอนชื่อของนักศึกษาในระบบ ซึ่งสาเหตุเหล่านี้เป็นสาเหตุที่สำคัญ และควรนำมาพิจารณาเพื่อการจัดการในอนาคต ส่วนปัญหาด้านการพ้นสภาพของนักศึกษาเนื่องจากการเรียนเป็นอีกปัญหาที่พบ ทั้งสองปัญหานี้พบมากในนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 และ 2 หรือเทียบโอนปีที่ 1 ซึ่งอาจจะเกิดจากการปรับตัวของนักศึกษาจากสถานศึกษาเดิม หรือปัญหาด้านการปรับตัวทั้งด้านการเรียน การเดินทาง เป็นต้น

4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการออกระหว่างศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

จากสถิติการออกระหว่างศึกษาของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เมื่อทำการสอบถามถึงปัจจัยต่างๆ ที่นักศึกษาเหล่านั้นได้รับเมื่อศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ผลการสำรวจเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกระหว่างศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
หลักสูตร	2.50	2.12	2	พึงพอใจระดับปานกลาง
▪ ความทันสมัย	2.50	2.12	2	
▪ ตรงตามความต้องการ	2.50	2.12	2	
▪ น่าสนใจ	3.00	2.83	2	
▪ ความยาก	2.00	1.41	2	
ผู้สอน	2.83	2.59	2	พึงพอใจระดับปานกลาง
▪ มีความรู้ตรงกับเนื้อหาหลักสูตร	2.50	2.12	2	
▪ มีความสุภาพ / ใส่ใจผู้เรียน	3.00	2.83	2	
▪ สามารถให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและทั่วไป	3.00	2.83	2	
สภาพแวดล้อม	2.30	0.85	2	พึงพอใจระดับน้อย
▪ เครื่องมือ / เครื่องใช้ ตรงตามหลักสูตร	2.41	0.85	2	
▪ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	2.18	0.85	2	

จากตารางที่ 4.7 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าในช่วงที่ศึกษาภายในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตร และผู้สอนในระดับปานกลาง แต่ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในระดับน้อย โดยนักศึกษาที่ออกกระหว่างศึกษาเห็นว่าหลักสูตรที่เลือกไม่ตรงความต้องการ ปัญหาด้านการเงิน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้รับไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงไปหาที่เรียนที่สถาบันอื่น หรือออกไปประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.8 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกระหว่างศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
หลักสูตร	2.50	2.12	2	พึงพอใจระดับ ปานกลาง
▪ ความทันสมัย	2.50	2.12	2	
▪ ตรงตามความต้องการ	2.50	2.12	2	
▪ น่าสนใจ	3.00	2.83	2	
▪ ความยาก	2.00	1.41	2	
ผู้สอน	2.83	2.59	2	พึงพอใจระดับ ปานกลาง
▪ มีความรู้ตรงกับเนื้อหาหลักสูตร	2.50	2.12	2	
▪ มีความสุภาพ / ใส่ใจผู้เรียน	3.00	2.83	2	
▪ สามารถให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและทั่วไป	3.00	2.83	2	
สภาพแวดล้อม	2.75	2.48	2	พึงพอใจระดับ ปานกลาง
▪ เครื่องมือ / เครื่องใช้ ตรงตามหลักสูตร	2.50	2.12	2	
▪ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	3.00	2.83	2	

จากตารางที่ 4.8 ความพึงพอใจของนักศึกษาเคมีสิ่งทอในช่วงที่ศึกษาภายในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตร ผู้สอน และสภาพแวดล้อมในระดับปานกลาง แต่ต้องออกจากครุอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นเนื่องจากปัญหาส่วนตัว เช่น นักศึกษาที่ต้องช่วยกิจการที่บ้านจึงทำให้มีเวลาเรียนน้อยกว่าคนอื่น ส่งผลให้คะแนนไม่ถึงตามเกณฑ์ที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด และพันสภาพไปในที่สุด หรือปัญหาด้านการเงินทำให้นักศึกษาต้องลาออกเพื่อไปประกอบอาชีพเป็นต้น

ตารางที่ 4.9 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกระหว่างศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
หลักสูตร	2.90	0.81	3	พึงพอใจระดับปานกลาง
▪ ความทันสมัย	2.95	0.84	3	
▪ ตรงตามความต้องการ	2.91	0.87	3	
▪ น่าสนใจ	2.82	0.73	3	
▪ ความยาก	2.91	0.81	3	
ผู้สอน	3.65	0.91	4	พึงพอใจระดับมาก
▪ มีความรู้ตรงกับเนื้อหาหลักสูตร	3.55	0.67	4	
▪ มีความสุภาพ / ใส่ใจผู้เรียน	3.73	1.03	4	
▪ สามารถให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและทั่วไป	3.68	1.04	4	
สภาพแวดล้อม	2.30	0.85	2	พึงพอใจระดับน้อย
▪ เครื่องมือ / เครื่องใช้ ตรงตามหลักสูตร	2.41	0.85	2	
▪ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	2.18	0.85	2	

จากตารางที่ 4.9 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ พบว่าในระหว่างที่ศึกษานักศึกษามีความพึงพอใจต่อผู้สอนอยู่ในระดับดี ความพึงพอใจในด้านหลักสูตรระดับปานกลาง และความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในระดับน้อย เมื่อสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาได้ข้อมูลเพิ่มเติมได้แก่นักศึกษาลาออกเพื่อไปศึกษาที่สถาบันอื่น สำหรับนักศึกษาบางคนเป็นนักศึกษาที่มาจากสายวิชาชีพจากสถาบันอื่นมาสอบเข้าศึกษาที่คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นมีรายวิชาที่สามารถเทียบโอนได้น้อย ทำให้ต้องเรียนวิชาพื้นฐานเพิ่มจำนวนมาก ทำให้รู้สึกท้อ และในรายวิชาเกี่ยวกับการออกแบบ และแพทเทิร์นน้อยควรปรับให้มีมากขึ้น รวมถึงให้จัดระบบการค้นคว้าในห้องสมุดให้สมบูรณ์เพื่อช่วยให้การสืบค้นได้ดียิ่งขึ้น เป็นต้น

ตารางที่ 4.10 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกระหว่างศึกษาสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
หลักสูตร	1.54	1.15	1	พึงพอใจ ระดับน้อย
▪ ความทันสมัย	1.29	0.76	1	
▪ ตรงตามความต้องการ	2.14	1.95	1	
▪ น่าสนใจ	1.29	0.76	1	
▪ ความยาก	1.43	1.13	1	
ผู้สอน	1.62	1.07	1	พึงพอใจ ระดับน้อย
▪ มีความรู้ตรงกับเนื้อหาหลักสูตร	1.71	1.25	1	
▪ มีความสุภาพ / ใส่ใจผู้เรียน	1.57	0.98	1	
▪ สามารถให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและทั่วไป	1.57	0.98	1	
สภาพแวดล้อม	2.00	1.25	1	พึงพอใจ ระดับน้อย
▪ เครื่องมือ / เครื่องใช้ ตรงตามหลักสูตร	1.57	0.98	1	
▪ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	2.43	1.51	1	

จากตารางที่ 4.10 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ในระหว่างที่ศึกษาในคณะออกแบบแฟชั่นอยู่ในระดับน้อยทั้งในด้านหลักสูตร ผู้สอน และสภาพแวดล้อม โดยมีสาเหตุมาจากหลักสูตรไม่ตรงกับความต้งการ, นักศึกษาที่จบมาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เมื่อมาเรียนต้องมีการปรับพื้นฐานการเรียนใหม่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน รู้สึกท้อ, การเดินทางไม่สะดวก, และปัญหาด้านการจัดการของรุ่นพี่ภายในคณะที่สร้างความกดดันให้แก่นักศึกษา ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้นักศึกษากลุ่มนี้ออกกระหว่างศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบ

แพทย์ชั้น บางรายที่ลาออกก็ไปประกอบอาชีพ หรือไปหาสถาบันการศึกษาอื่นที่ตรงกับความต้องการมากกว่า

ตารางที่ 4.11 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกระหว่างศึกษานักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
หลักสูตร	2.57	1.14	3	พึงพอใจระดับปานกลาง
▪ ความทันสมัย	2.55	1.12	3	
▪ ตรงตามความต้องการ	2.71	1.24	3	
▪ น่าสนใจ	2.48	1.09	3	
▪ ความยาก	2.52	1.09	3	
ผู้สอน	3.14	1.34	4	พึงพอใจระดับปานกลาง
▪ มีความรู้ตรงกับเนื้อหาหลักสูตร	3.06	1.18	4	
▪ มีความสุภาพ / ใส่ใจผู้เรียน	3.19	1.42	4	
▪ สามารถให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและทั่วไป	3.16	1.42	4	
สภาพแวดล้อม	2.26	1.06	2	พึงพอใจระดับน้อย
▪ เครื่องมือ / เครื่องใช้ ตรงตามหลักสูตร	2.23	0.99	2	
▪ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	2.29	1.13	2	

จากสาเหตุต่างๆ ที่มีผลต่อการออกระหว่างการศึกา เมื่อทำการติดตามนักศึกษากลุ่มดังกล่าว และสอบถามความพึงพอใจในด้านหลักสูตร ผู้สอน และสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ

ออกแบบแฟชั่น ในการศึกษาประเมินจากค่าความพึงพอใจเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าฐานนิยม และปัจจัยที่เกิดขึ้นจากสัมภาษณ์ โดยแบ่งปัจจัยเหล่านี้ออกเป็น

ปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร และสภาพแวดล้อมใดๆ ที่เกิดขึ้นภายในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เป็นปัจจัยที่สามารถควบคุม ป้องกัน และดำเนินการแก้ไขได้ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกว่าการเลือกยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการได้โดยตรง หรือมีปัญหาด้านการปรับพื้นฐานการเรียนในกรณีศึกษามาจากสายอาชีพหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ, ปัญหาด้านการจัดการของนักศึกษาภายในคณะระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง, ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ การใช้พื้นที่ห้องสมุด ห้องเรียน ห้องน้ำ ก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกของนักศึกษา

ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นภายนอกคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เช่น ปัญหาด้านการเงินของนักศึกษา สถานที่ตั้ง การเดินทาง และอื่นๆ เป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมและดำเนินการแก้ไขได้ ปัญหานี้ นับเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่มีผลกระทบต่อการศึกษา คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

4.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ในทางกลับกันงานวิจัยนี้ทำการศึกษาความพึงพอใจและปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นจนจบการศึกษา โดยทำการสำรวจจากนักศึกษาในชั้นปีที่ 4 ของแต่ละสาขาวิชา ได้ผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.12 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
หลักสูตร	3.38	0.69	3	พึงพอใจระดับปานกลาง
▪ ความทันสมัย	3.13	0.50	3	
▪ ตรงตามความต้องการ	3.44	0.81	3	
▪ น่าสนใจ	3.56	0.81	3	
▪ ความยาก	3.38	0.62	3	
ผู้สอน	3.67	0.79	3	พึงพอใจระดับมาก
▪ มีความรู้ตรงกับเนื้อหาหลักสูตร	3.75	0.77	3	
▪ มีความสุภาพ / ใส่ใจผู้เรียน	3.75	0.77	4	
▪ สามารถให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและทั่วไป	3.50	0.82	3	

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
สภาพแวดล้อม	3.32	0.94	3	พึงพอใจระดับปานกลาง
▪ เครื่องมือ / เครื่องใช้ ตรงตามหลักสูตร	3.19	0.98	3	
▪ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	3.44	0.89	3	

จากตารางที่ 4.12 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเส้นใยที่ศึกษาจนจบหลักสูตรพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อผู้สอนอยู่ในระดับดี รู้สึกประทับใจในอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ในสาขาวิชาที่มอบความรู้ ความเอาใจใส่ เทคนิคต่างๆทั้งในการเรียนและการใช้ชีวิต ความเป็นกันเอง การดูแลเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ส่วนด้านหลักสูตรมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เห็นว่าหลักสูตรนี้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เป็นวิชาชีพที่สามารถนำไปใช้ได้ดีเมื่อจบการศึกษา แต่ควรมีการปรับเนื้อหาให้มีความทันสมัยตอบสนองต่อสภาพอุตสาหกรรมและโรงงานมากขึ้น ในการจัดการเรียนการสอนควรทำให้มีความสนุกสนานกับการเรียนการสอนมีเสียงเพลง การเดินแบบ การประกวดแข่งขันผลงานนักศึกษาโดยคณะเป็นเจ้าภาพ และเชิญบุคคลภายนอกมาร่วมเป็นกรรมการ ผลงานที่จัดประกวดควรให้นักศึกษาทั้ง 4 สาขาวิชามีส่วนร่วมจัดด้วยกัน เพื่อสร้างความสามัคคีระหว่างกลุ่มนักศึกษาในการเรียน

ส่วนความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในระดับปานกลาง โดยเห็นว่าคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นเป็นคณะเล็กแต่มีความอบอุ่น ทำให้สามารถรู้จักเพื่อนต่างสาขาได้อย่างทั่วถึง มีเครื่องมือที่ตอบสนองต่อการเรียนแต่ไม่พอเพียงต่อการใช้งาน บางตัวล้าสมัย และไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้งาน ควรปรับเพิ่มและมีน้ำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยเพื่อให้การทำงานมีความรวดเร็ว และทันสมัยมากขึ้น ส่วนสภาพแวดล้อมภายในคณะเห็นว่าควรทำการปรับปรุงภูมิทัศน์ ห้องสมุด ห้องน้ำ โรงอาหาร ให้มีความสะอาด น่าใช้งาน มีพื้นที่และบริเวณให้นักศึกษาได้ทำงาน ควรเพิ่มร้านค้าที่ขายวัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยตรง เช่น ไม้ไค้ สายวัด เป็นต้น ระบบรุ่นพี่ รุ่นน้องในสาขามีความอบอุ่น โดยรวม นักศึกษามีความภาคภูมิใจในการศึกษาในสาขาวิชานี้

ตารางที่ 4.13 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยี เคมีสิ่งทอ

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
หลักสูตร	3.78	0.55	4	พึงพอใจ ระดับมาก
▪ ความทันสมัย	3.75	0.46	4	
▪ ตรงตามความต้องการ	4.00	0.53	4	
▪ น่าสนใจ	3.75	0.46	4	
▪ ความยาก	3.63	0.74	4	
ผู้สอน	4.04	0.66	4	พึงพอใจ ระดับมาก
▪ มีความรู้ตรงกับเนื้อหาหลักสูตร	4.25	0.46	4	
▪ มีความสุภาพ / ใส่ใจผู้เรียน	3.75	0.89	3	
▪ สามารถให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและทั่วไป	4.13	0.64	4	
สภาพแวดล้อม	3.57	0.82	4	พึงพอใจ ระดับมาก
▪ เครื่องมือ / เครื่องใช้ ตรงตามหลักสูตร	3.75	0.89	4	
▪ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	3.38	0.74	4	

จากตารางที่ 4.13 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมาก นักศึกษาเห็นว่าหลักสูตรนี้สามารถตอบสนองต่อการเรียนในระดับดี มีความน่าสนใจ ส่วนความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมากโดยเห็นว่าอาจารย์ในสาขาวิชามีความเป็นกันเอง มีความรู้ และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับกับความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในคณะอยู่ในระดับดี เห็นว่าคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นเป็นคณะเล็กแต่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนพร้อมไม่ด้อยกว่าสถาบันอื่นๆ เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้งาน

มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเรียนดี ไม่แตกต่างจากสถาบันการศึกษาอื่นๆ แต่อยากให้มีการปรับปรุงในด้านเวลาการเปิด ปิด และใช้ห้องเรียน และอาคารเรียน ความสะอาดห้องน้ำ และการทำงานของแม่บ้านไม่สุภาพ ระบบรุ่นพี่ รุ่นน้องในสาขามีความอบอุ่นโดยรวมนักศึกษาที่มีความภาคภูมิใจในการศึกษาในสาขาวิชานี้

ตารางที่ 4.14 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอของนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่น

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
หลักสูตร	3.54	0.92	3	พึงพอใจ ระดับมาก
▪ ความทันสมัย	3.46	0.92	3	
▪ ตรงตามความต้องการ	3.53	0.93	3	
▪ น่าสนใจ	3.58	0.92	3	
▪ ความยาก	3.58	0.90	3	
ผู้สอน	3.85	0.90	4	พึงพอใจ ระดับมาก
▪ มีความรู้ตรงกับเนื้อหาหลักสูตร	3.85	0.84	4	
▪ มีความสุภาพ / ใส่ใจผู้เรียน	3.88	0.90	4	
▪ สามารถให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและทั่วไป	3.82	0.95	4	
สภาพแวดล้อม	3.30	1.11	3	พึงพอใจระดับ ปานกลาง
▪ เครื่องมือ / เครื่องใช้ ตรงตามหลักสูตร	3.34	1.09	3	
▪ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	3.25	1.13	3	

จากตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นต่อการจัดการเรียนการสอนพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมาก เห็นว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพ มีความหลากหลายในองค์ความรู้ต่างๆ แต่อยากเห็นคณะมีความทันสมัยในการเรียนการสอนและหลักสูตรมาก

ขึ้น ในด้านการสอนอยากให้อาจารย์ต่างสาขามาสอนบ้างเพื่อให้นักศึกษารู้จักคณะ และความหลากหลาย เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และมุมมองในการเรียน เพิ่มเติมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขา เพิ่มเติมความรู้ ด้านแพทเทิร์นและการตัดเย็บ ในการเรียนการสอนควรมีกิจกรรมที่สนับสนุนและตรงตามสาขาที่เรียน เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถทำกิจกรรมต่างๆ โดยมีเงื่อนไขน้อยที่สุด กิจกรรมต่างๆ ควรจัดให้นักศึกษา ทุกสาขาวิชาจัดกิจกรรมต่างๆร่วมกันเพื่อสร้างมิตรไมตรี และความร่วมมือกันด้านต่างๆ

ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นต่อผู้สอนอยู่ในระดับมาก เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนให้คำปรึกษาที่ดี มีความรู้ตรงกับสาขาที่สอน มีความน่ารัก เป็นกันเอง มีความอบอุ่นในการเรียนที่นี้ แต่ผู้สอนบางคนมีภาระงานมากทำให้ไม่สามารถสอนนักศึกษาได้อย่างเต็มที่ ผู้สอนบางคนควรรับฟังความเห็นผู้เรียนมากกว่านี้

ในด้านความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาเห็นว่าเครื่องมือเครื่องใช้ ในการเรียนมีความพร้อม สภาพแวดล้อมอบอุ่น มีกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ (เสด็จเตี้ย) เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวร่วมกัน มีความสามัคคีของรุ่นพี่รุ่นน้อง มีความภาคภูมิใจในสถาบัน แต่ควรปรับปรุงด้านความสะอาดของพื้นที่ ห้องปฏิบัติการควรมีให้นักศึกษาได้ใช้ร่วมกันในทุกสาขา และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้งานนอกเวลาเพื่อทำงาน ห้องน้ำและโรงอาหารควรสะอาดกว่านี้

สำหรับความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่สนับสนุนการเรียน เช่นห้องสมุดควรมีการเพิ่มเติมหนังสือที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การจัดหาหมวดหมู่ที่น่าสนใจ สามารถใช้เป็นพื้นที่เพื่อการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน มีเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ที่สามารถแนะนำความรู้ให้กับนักศึกษาได้ ห้องทะเบียนและห้องการเงิน ควรให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะแก่นักศึกษาอย่างมีเมตตาริฉัตร สำหรับห้องศูนย์การเรียนรู้ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้งานด้วย

ตารางที่ 4.15 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอของนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
หลักสูตร	3.01	0.84	3	พึงพอใจระดับ ปานกลาง
▪ ความทันสมัย	2.78	0.79	3	
▪ ตรงตามความต้องการ	2.78	0.75	3	

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
หลักสูตร (ต่อ)				
▪ น่าสนใจ	3.05	0.85	3	
▪ ความยาก	3.41	0.96	3	
ผู้สอน	3.59	0.89	4	
▪ มีความรู้ตรงกับเนื้อหาหลักสูตร	3.51	0.90	4	พึงพอใจระดับ มาก
▪ มีความสุภาพ / ใส่ใจผู้เรียน	3.59	0.80	4	
▪ สามารถให้คำปรึกษาในด้านการ เรียนและทั่วไป	3.68	0.97	4	
สภาพแวดล้อม	2.52	0.95	2	
▪ เครื่องมือ / เครื่องใช้ ตรง ตามหลักสูตร	2.54	0.87	2	พึงพอใจระดับ ปานกลาง
▪ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย ต่อการเรียนรู้	2.49	1.02	2	

จากตารางที่ 4.15 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ต่อการจัดการเรียนการสอนพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับปานกลาง หลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการผู้เรียน แต่ควรปลูกฝังแนวคิด วิธีการทำงานที่ทันสมัยเป็นสากลให้นักศึกษาตั้งแต่ปี 1 ดีกว่าการให้นักศึกษาทำงานเอกสาร เพราะเด็กส่วนใหญ่ ไม่คิด เอาแต่คัดลอก (Copy) มาส่ง ความพึงพอใจต่อผู้สอนในระดับมาก เห็นว่าผู้สอนมีความรู้ตรงกับที่สอน มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา แต่อยากให้ผู้สอนบางคนปรับทัศนคติในการสอน ส่วนความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมระดับปานกลาง นักศึกษาเห็นว่าควรเพิ่มอุปกรณ์ในการเรียน ส่วนภูมิทัศน์ของคณะในส่วนของสวนมีความสวยงาม สิ่งแวดล้อมใต้อาคารควรมีการปรับปรุง ห้องสมุดควรมีระบบและหนังสือที่ตรงตามหลักสูตรมากขึ้น และควรมีการประชาสัมพันธ์สาขาการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มากขึ้น ส่วนห้องเรียนควรให้นักศึกษาได้เข้าไปใช้ทำงานได้ด้วย

ตารางที่ 4.16 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

รายการ	ค่าเฉลี่ย X	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	ฐานนิยม Mode	การแปรผล
หลักสูตร	3.30	0.80	3	พึงพอใจระดับปานกลาง
▪ ความทันสมัย	3.14	0.78	3	
▪ ตรงตามความต้องการ	3.28	0.85	3	
▪ น่าสนใจ	3.35	0.76	3	
▪ ความยาก	3.41	0.80	3	
ผู้สอน	3.67	0.84	4	พึงพอใจระดับมาก
▪ มีความรู้ตรงกับเนื้อหาหลักสูตร	3.68	0.81	4	
▪ มีความสุภาพ / ใส่ใจผู้เรียน	3.65	0.88	4	
▪ สามารถให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและทั่วไป	3.69	0.84	4	
สภาพแวดล้อม	2.95	0.97	3	พึงพอใจระดับปานกลาง
▪ เครื่องมือ / เครื่องใช้ ตรงตามหลักสูตร	2.96	0.95	3	
▪ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	2.93	0.98	3	

จากตารางที่ 4.16 ภาพรวมของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นต่อการจัดการเรียนการสอน พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง เห็นว่าหลักสูตรที่ศึกษาเป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้เมื่อจบการศึกษา สร้างอาชีพและความภาคภูมิใจต่อตนเอง แต่อยากให้มีการปรับหลักสูตรให้มีความทันสมัย เพิ่มรายวิชาหรือความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในสาขาให้มากขึ้น เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานประกอบการในปัจจุบัน

สำหรับความพึงพอใจในด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก พบว่าในทุกๆ สาขาวิชาอาจารย์ให้การดูแลนักศึกษาเป็นอย่างดี ให้ความรู้ คำปรึกษาทั้งด้านการเรียนและการใช้ชีวิต แต่พบปัญหาบางส่วนที่อาจารย์มีภาระงานมากทำให้การสอนในบางครั้งไม่เต็มที่ และมีการยึดติดกับความคิดของตนเองมากเกินไป

ส่วนความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในระดับปานกลาง โดยแบ่งเป็น 2 ประเด็นได้แก่

1) เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนพบว่าอุปกรณ์และเครื่องมือสามารถตอบสนองต่อการเรียนการสอนได้อย่างดี แต่มีปัญหาด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน อุปกรณ์บางส่วนชำรุด จำเป็นต้องซ่อมแซม อุปกรณ์ควรมีการปรับให้มีความทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานประกอบการในปัจจุบัน

2) สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เช่น ห้องสมุดควรมีการปรับปรุงตัวบรรณารักษีให้มีความรู้ สามารถให้คำแนะนำกับนักศึกษาได้ หนังสือในห้องสมุดควรจัดให้เป็นหมวดหมู่ สามารถสืบค้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีหนังสือที่ตรงกับการเรียนการสอนในสาขาวิชา ห้องศูนย์การเรียนรู้ควรให้นักศึกษาได้ใช้งาน ส่วนห้องเรียนควรมีการเปิดให้นักศึกษาได้ใช้งานอย่างสะดวกมากขึ้น ห้องน้ำควรสะอาดและเพียงพอต่อความต้องการ

นอกจากนี้หน่วยงานสนับสนุนอื่นๆ เช่น หอพักเบียร์ และการเงินควรให้คำแนะนำในการติดต่อระหว่างนักศึกษากับเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

รายการ	นักศึกษาออกระหว่างเรียน		นักศึกษาจบการศึกษา	
หลักสูตร	2.57	ปานกลาง	3.30	ปานกลาง
ผู้สอน	3.14	ปานกลาง	3.67	มาก
สภาพแวดล้อม	2.26	น้อย	2.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มที่ออกที่ระหว่างศึกษากับกลุ่มที่จบการศึกษาจากคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น พบว่าความพึงพอใจต่อหลักสูตรที่เลือกเรียนของทั้งสองกลุ่มมีความเหมือนกันคือมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ซึ่งหมายถึงชื่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเป็นจุดประชาสัมพันธ์ที่สามารถดึงให้ผู้สนใจเข้ามาศึกษาภายในคณะ และ

เลือกศึกษา แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนจนจบจะมีค่าเฉลี่ยรายองค์ประกอบของหลักสูตรที่สูงมากขึ้นอย่างชัดเจน

ความพึงพอใจต่อตัวผู้สอนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ถ้านักศึกษาเรียนจนครบตามหลักสูตรจะมีความพึงพอใจในด้านนี้มากขึ้น เนื่องจากอาจารย์ในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นให้ความรู้ คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้อย่างดี ทำให้นักศึกษามีความอบอุ่น และมีความรู้ที่จะออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการของนักศึกษา และนักศึกษสามารถนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ในการทำงานในสถานประกอบการและการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี

ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมก็เช่นเดียวกันนักศึกษากลุ่มที่ออกกระหว่างการศึกษาเห็นว่าสภาพแวดล้อมของคณะไม่เอื้อต่อการเรียนรู้มากนัก จึงมีความพึงพอใจในระดับน้อย ในขณะที่นักศึกษาที่ศึกษาจนครบหลักสูตรมีความพึงพอใจในด้านนี้เพิ่มมากขึ้น โดยมองว่าคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นเป็นคณะที่เล็กแต่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและสร้างความอบอุ่น และปลอดภัยในการใช้ชีวิตในสถานศึกษาที่ดี แต่นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นตรงกันในด้านอุปกรณ์ที่ใช้ยังไม่มีความเพียงพอต่อการใช้งาน ห้องเรียน และห้องสมุดยังไม่สามารถใช้งานได้เต็มประสิทธิภาพ

จากการที่นักศึกษาได้ศึกษาที่คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นจนครบหลักสูตรพบว่า นักศึกษามีความภาคภูมิใจในการศึกษาที่นี่ มีมิตรภาพที่ดีระหว่างเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง และอาจารย์เป็นอย่างดี

จากผลการเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่านักศึกษากลุ่มที่ศึกษาจนครบหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยความพอใจในทุกๆ ด้านเพิ่มมากขึ้น นั่นแสดงว่าความพึงพอใจต่อการเรียนในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะปัญหาของการออกกระหว่างศึกษาเกิดขึ้นมากในช่วง 1-2 ปีแรกในทุกๆ สาขาวิชา ดังนั้นทางคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นควรปรับในเรื่องของรายวิชาและผู้สอนในชั้นปีที่ 1 และ 2 ทำให้นักศึกษาได้เข้าใจถึงหลักและความสำคัญของแต่ละสาขาวิชาเพื่อให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและอยากเรียนในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นจนจบการศึกษา

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกระหว่างศึกษา: ทัศนศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร การวิจัยพื้นฐานวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ ข้อมูลเสียงจากลูกค้า (VOCs) ในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ข้อมูลปฐมภูมิจากการรวบรวมสถิติของนักศึกษาที่ออก ระหว่างศึกษาจากงานทะเบียนและวัดผล คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น สำหรับแบบสอบถาม ความพึงพอใจในด้านหลักสูตร ผู้สอน และสภาพแวดล้อม รวมถึงการสัมภาษณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา (VOCs) ทำการจัดเก็บจากนักศึกษาที่ออกระหว่างศึกษา และนักศึกษาที่เรียนจนครบ หลักสูตร ข้อมูลที่จัดเก็บทั้งหมดเป็นข้อมูลในปีการศึกษา 2556 และ ปีการศึกษา 2557 จากนั้นใช้หลัก การทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประเมินผล ประโยชน์ในการวิจัยนี้สามารถนำไป สร้างกรอบนโยบายในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเป็นแนวทางในการลดปัญหา การศึกษาไม่เป็นที่ไปตามเกณฑ์ ทำให้สามารถพัฒนาและนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลการศึกษาพบว่าจากข้อมูลทั้งหมดในการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออก ระหว่างศึกษาของนักศึกษาระหว่างศึกษาทั้งในปี 2556 และ ปีการศึกษา 2557 ส่วนใหญ่เกิดจากปัญหา ในการถอนชื่อของนักศึกษาในระบบ จึงควรนำมาพิจารณาและจัดการแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน นอกจากนี้ ยังพบปัญหาด้านการฟื้นฟูสภาพของนักศึกษาเนื่องจากผลการเรียน ปัญหาทั้งสองประเด็นนี้พบมากที่สุดใ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1, 2 และ/หรือนักศึกษาเทียบโอนชั้นปีที่ 1 สาเหตุของปัญหาเหล่านั้นน่าจะ เกิดจากนักศึกษาไม่สามารถปรับตัวในการเรียน ปัญหาด้านการเดินทาง และปัญหาด้านการเงินเป็นต้น

จากสาเหตุต่างๆ ที่มีผลต่อการออกระหว่างการศึกษาศึกษา เมื่อทำการติดตามนักศึกษากลุ่มดังกล่าว และสอบถามความพึงพอใจในด้านหลักสูตร ผู้สอน และสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่นในระหว่างที่ศึกษาเพื่อประเมินค่าความพึงพอใจเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าฐาน นิยมและสอบถามปัจจัยต่างๆ พบว่าสามารถแบ่งปัจจัยเหล่านี้ออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. ปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร และสภาพแวดล้อม พบว่านักศึกษามีระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรและผู้สอนอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน เป็น 2.57 และ 3.14 ตามลำดับ โดยมีความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อประเด็นดังกล่าวว่าหลักสูตรที่เลือกยังไม่ สามารถตอบสนองต่อความต้องการได้โดยตรง หรือมีปัญหาด้านการปรับพื้นฐานการเรียนในกรณี นักศึกษามาจากสายอาชีพหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ, ปัญหาด้านการจัดการของนักศึกษาภายในคณะ ระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง ส่วนความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบ

แพชชั่นอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.26 ปัญหาที่พบมากคือการใช้พื้นที่ห้องสมุด ห้องเรียน ห้องน้ำ ที่ต้องการให้ทางคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นทำการปรับปรุง

2. **ปัจจัยภายนอก** เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นภายนอกคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ทำให้ไม่สามารถควบคุมได้ เช่นปัญหาด้านการเงินของนักศึกษา สถานที่ตั้ง การเดินทางเป็นต้น ปัญหาดังกล่าวนี้เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกของนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ในทางกลับกันงานวิจัยนี้ทำการศึกษาความพึงพอใจและปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นจนจบการศึกษา ทำการสำรวจด้วยแบบสอบถามชุดเดียวกัน จากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 4 ของแต่ละสาขาวิชา พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.30 มีความคิดเห็นว่าหลักสูตรที่เลือกศึกษาเป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้เมื่อจบการศึกษา สร้างอาชีพและความภาคภูมิใจต่อตนเอง แต่ต้องการให้มีการปรับหลักสูตรให้มีความทันสมัยโดยการเพิ่มรายวิชาหรือความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในสาขาให้มากขึ้น เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานประกอบการในปัจจุบัน

สำหรับความพึงพอใจในด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าอาจารย์ในทุกสาขาวิชาให้การดูแลนักศึกษาเป็นอย่างดี ให้ความรู้ คำปรึกษาทั้งด้านการเรียนและการใช้ชีวิต แต่พบปัญหาบางส่วนที่อาจารย์มีภาระงานมากทำให้การสอนในบางครั้งไม่เต็มที่ และมีการยึดติดกับความคิดของตัวเองมากเกินไป

ส่วนความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.95 สำหรับประเด็นในการพิจารณาแบ่ง 2 ประเด็นได้แก่

1. เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนพบว่าอุปกรณ์และเครื่องมือสามารถตอบสนองต่อการเรียนการสอนได้อย่างดี แต่มีปัญหาด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน อุปกรณ์บางส่วนชำรุด จำเป็นต้องซ่อมแซม อุปกรณ์ควรมีการปรับให้มีความทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานประกอบการในปัจจุบัน

2. สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เช่นห้องสมุดควรมีการปรับปรุงตัวบรรณารักษ์หรือผู้ดูแลเฉพาะควรมีความรู้ สามารถให้คำแนะนำกับนักศึกษาได้ หนังสือในห้องสมุดควรจัดให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อให้สามารถสืบค้นและใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีหนังสือที่ตรงกับการเรียนการสอนในแต่ละรายสาขาวิชา ห้องศูนย์การเรียนรู้ควรให้นักศึกษาได้ใช้งาน ส่วนห้องเรียนควรมีการเปิดให้นักศึกษาได้ใช้งานอย่างสะดวกมากขึ้น ห้องน้ำควรสะอาดและเพียงพอต่อความต้องการ

นอกจากนี้หน่วยงานสนับสนุนอื่นๆ เช่นห้องทะเบียน และการเงินควรให้คำแนะนำในการติดต่อระหว่างนักศึกษากับเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากผลการเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่านักศึกษากลุ่มที่ศึกษาจนครบหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยความพอใจในทุกๆ ด้านเพิ่มมากขึ้น นั่นแสดงว่าความพึงพอใจต่อการเรียนในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะปัญหาของการอกระหว่างศึกษาเกิดขึ้น

มากในช่วง 1-2 ปีแรกในทุกๆ สาขาวิชา ดังนั้นทางคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นควรปรับในเรื่องของรายวิชาและผู้สอนในชั้นปีที่ 1 และ 2 ให้นักศึกษาได้เข้าใจถึงหลักและความสำคัญของแต่ละสาขาวิชาเพื่อให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและอยากเรียนในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นจนจบการศึกษา

บรรณานุกรม

- เอกวิทย์ ฌ ถกลาง. (2530). **คุณภาพและประสิทธิภาพของการศึกษาไทยในปัจจุบัน**. โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , กรุงเทพฯ.
- โสธิตา ผุฏฐธรรม.(2556.) **เด็กลาออกจากโรงเรียนกลางคัน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://taamkru.com>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 7 กุมภาพันธ์ 2557)
- กมล สุตประเสริฐ. (2541). **วิสัยทัศน์ทางการศึกษา ทิศทางที่ไทยต้องทบทวน**. กองทุนสนับสนุนการวิจัย. กรุงเทพฯ
- กรมวิชาการ. (2549). **กรอบมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ.
- จินตนา จิตต์จำนง.(2541). **ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงาน การศึกษาต่อ และความพึงพอใจต่อหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต พ.ศ.2541 ของบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์.มหาสารคาม.มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- อํารง บัวศรี. (2542). **ทฤษฎีหลักสูตร.ธนัชการพิมพ์.กรุงเทพฯ.**
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). **การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร.สุวีริยาสาส์น. กรุงเทพฯ**
- ประดิษฐ์ คำหอม. (2547). **ปัญหาการสอนวิชาช่างยนต์ภาคปฏิบัติระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรณีศึกษาสถานศึกษาที่สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคกลาง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เครื่องกล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- วิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ.(2553). **เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหงสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2553.งานวิจัยสถาบัน.ชัยภูมิ.มหาวิทยาลัยรามคำแหง**
- สราวุฒิ สืบแย้ม.(2552).**การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตรของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.การประชุมวิชาการวิศวกรรมศึกษา.เชียงใหม่.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.**
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร**. The Knowledge Center, เชียงใหม่.
- สุรพล เอี่ยมสำอาง. (2556). **ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2556**. วิทยาลัยการอาชีพหลวงประจักษ์ ราชบุรี. งานวิจัย.สงขลา.วิทยาลัยการอาชีพหลวงประจักษ์ราชบุรี.

ภาคผนวก 1
แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

- สาขาวิชา 1. เทคโนโลยีเสื้อผ้า 2. เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ
 3. ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ 4. ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
- ชั้นปี 1. ชั้นปีที่ 1 2. ชั้นปีที่ 2 3. ชั้นปีที่ 3 4. ชั้นปีที่ 4 5. มากกว่า
 ชั้นปีที่ 4
- เพศ 1. ชาย 2. หญิง

ในระหว่างการศึกษา ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ นี้อย่างไร

รายการ	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
หลักสูตร					
▪ ความทันสมัย					
▪ ตรงตามความต้องการ					
▪ น่าสนใจ					
▪ ความยาก					
ผู้สอน					
▪ มีความรู้ตรงกับเนื้อหาหลักสูตร					
▪ มีความสุภาพ / ใส่ใจผู้เรียน					
▪ สามารถให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและทั่วไป					
สภาพแวดล้อม					
▪ เครื่องมือ / เครื่องใช้ ตรงตามหลักสูตร					
▪ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้					

สิ่งที่ประทับใจในการศึกษา ณ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

.....

สิ่งที่อยากให้คณะฯ ปรับปรุง

.....

ภาคผนวก 2
ข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อการเรียนการสอน
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

สิ่งที่ประทับใจในการศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า

- ประทับใจในครูผู้สอน
- ได้เรียนรู้สิ่งแปลกใหม่มากมาย ได้รับความรู้เพื่องานมากขึ้น บรรยากาศดี ได้ประสบการณ์ในการทำที่ไม่เคยเรียนมาก่อน
- อาจารย์เทคนิคน่ารักทุกคน
- ชอบในความเป็นครอคริว
- การมีพื้นที่ในการนั่งทำการบ้านให้มากขึ้นและทำให้สะอาดน่าอยู่มากขึ้น
- บุคลากรในคณะมีความเป็นกันเอง รู้สึกอบอุ่นเหมือนครอบครัวอาจารย์ผู้สอนมีความเมตตาเป็นที่ปรึกษาที่ดี
- อาจารย์ปรึกษาเรื่องเรียนได้ทุกเรื่อง
- ดารเอาใจใส่ของอาจารย์ผู้สอน-อาจารย์ในสาขา
- ถึงที่นี่จะไม่ได้ใหญ่โตมากมาย แต่มีความรักของครูอาจารย์กับลูกศิษย์ได้ทั่วถึงครบถ้วน อบอุ่นดีค่ะ
- เป็นคณะเล็กๆแต่สามารถทำให้รู้จักกันทุกสาขา
- คณะเล็กๆแต่เรารู้จักทุกสาขา ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ถึงจบไปแล้วแต่ความทรงจำต่างๆยังอยู่
- ได้มาเจอเพื่อนๆ อาจารย์น่ารัก สอนดี
- อาจารย์ทุกคนให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง
- อาจารย์ประจำคณะให้ความรู้และคอยช่วยเหลือคณะมีความสะอาด ห้องเรียนสะอาดและทันสมัย
- ได้รู้จักเพื่อนๆทุกสาขาวิชา เราดูแลกันเหมือนพี่น้อง รักครูอาจารย์ทุกท่านใจดี สอนให้เป็นคนดี ได้กินข้าวร้านป่าจุกทุกวันอร่อยมาก ดีใจที่ได้เป็นลูกหลานเสด็จเดี่ยวค่ะ
- อาจารย์ทุกคน ทักษะแตกต่างกันออกไป อยู่ที่มุมมองของแต่ละคน ทุกคนล้วนให้ความรู้ ความเข้าใจถ่ายทอดความรู้ได้ดี รวมถึงให้เทคนิคต่างๆ
- บริเวณห้องเรียนใหม่พื้นที่ลานเอนกประสงค์กว้างและปลอดภัยโปร่งถ่ายเทสะดวก
- ความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่อาจารย์ประจำสาขาวิชา
- มีคณาจารย์ที่อบอุ่น รักกาแฟร้านพี่อ้อย ภูมิใจที่ได้เรียนสถาบันนี้
- ความเป็นกันเองความใกล้ชิดของพี่น้อง

- สภาพแวดล้อมห้องน้ำ การเรียนการสอนของอาจารย์บางวิชา
- อาจารย์ใส่ใจนักศึกษา สถานที่ไม่ใหญ่แต่อบอุ่นไม่เสียงดังเกินไป
- เป็นคณะที่สอนให้เรียนรู้วิชาชีพได้ดีและเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาเป็นอย่างมาก

สิ่งที่อยากให้คณะฯ ปรับปรุง

- ปรับปรุงความสะอาดความสะดวกสบาย ปรับปรุงสนามฟุตบอล ปรับปรุงในส่วนใต้อาคารให้มีแอร์ เพราะมันร้อน
- เครื่องมือเครื่องจักรล้าสมัยมาก แพทเทิร์นกระดาษเรียนหลายตัวเกินไปน่าจะให้ทำในคอมมากกว่า อุตสาหกรรม เครื่องมือบางอย่างมีแต่ไม่ให้นักศึกษาใช้ อยากให้มีอาจารย์รุ่นใหม่มาสอนมากๆ
- อยากให้มีร้านเพิ่มมากขึ้น โต๊ะโรงอาหารที่แข็งแรง
- ชวนติดแอร์ใต้ตึกเถอะร้อน
- ต้นไม้และอยากให้ติดแอร์ใต้อาคาร
- อยากให้เครื่องมือเครื่องจักรเพียงพอกับนักศึกษา / เครื่องมือเครื่องจักรควรอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน / ภูมิทัศน์ควรปรับปรุง เช่น ห้องน้ำ ควรปรับปรุงให้สะอาด สวยงาม
- อยากให้เครื่องมือเครื่องจักรเพียงพอกับนักศึกษา / เครื่องคอมพิวเตอร์ทันสมัยกว่าที่มีอยู่ / นักศึกษาได้ใช้อุปกรณ์ทุกชนิดที่มหาลัยมี
- ห้องน้ำ ไม่สะอาด เครื่องจักรอยากให้มีทั่วถึงมากกว่านี้
- ปรับปรุงโรงอาหารเก้าอี้หักบ่อย พัดลมน้อย ควรติดแอร์เลย ที่นั่งกลางแจ้งไม่มีประโยชน์ไม่มีร่มเงา คนนั่งโรงอาหารเยอะ ร้อนอบอ้าว ควรมีที่ปิ้งงานซีลอก และร้านขายอุปกรณ์การเรียน เช่น ไม้ไค้ ไม้บรรทัดนกแก้ว กระดาษสร้างแบบเป็นต้น
- ที่จอดรถแบบหลบฝนได้เพราะกลัวสนิมขึ้น
- ห้องสมุด ควรมีหนังสือให้คนคว่าเยอะกว่านี้ โรงอาหารร้อนไป ควรหาพัดลมมาติดให้เพียงพอ
- เพิ่มเครื่องจักรและเครื่องมือให้มากกว่านี้
- ควรทำให้คณะ มีความสนุกสนานกับการเรียนการสอนมีเสียงเพลงการเดินแบบการประกวด แข่งขันผลงานนักศึกษาโดยคณะเป็นเจ้าภาพและเชิญบุคคลภายนอกมาร่วมเป็นกรรมการร่วมส่งผลงานโดยทั้ง4สาขา ร่วมกันจัดหลายๆครั้งจะได้สนุกสนานกับการเรียน / การส่งเสริมการประกาศเกียรติคุณความดีของนักศึกษาติดประกาศทุก 1 เดือน / คน และมีทุนการศึกษา / เปิดโอกาสให้อยู่ในคณะ ความต้องการอยู่ของนักศึกษา
- ห้องน้ำอาคาร4 ควรใช้ได้มากกว่านี้ แม่บ้านเวลาถูพื้นแล้วนักศึกษาเดินผ่านหรือไปเรียนถ้าไม่ อยากให้เลอะควรมาถูแต่เช้า ไม่ควรว่าหรือตำตามหลังนักศึกษา เห็นใจและเข้าใจ แต่มันก็มีทางแก้ไข ไม่ควรตำหรือเอาไปพูดต่อกันในทางไม่ดี

- ลิฟท์ ห้องน้ำ
- ห้องน้ำ
- โรงอาหาร โต๊ะกินข้าว ไม่แข็งแรง
- ห้องน้ำ ไม่สะอาด เครื่องจักรอยากให้มีทั่วถึงมากกว่านี้
- อาจารย์ทุกท่านที่มอบความรู้และรักเรามาตลอด4ปี
- พัฒนารoomโรงอาหารควรเยอะกว่านี้ โต๊ะและพื้นที่เก็บจาน ความสะอาดของห้องน้ำ และจำนวนห้องที่ใช้งานได้ ลิฟท์ควรจะไวกว่านี้ เวลาเปิด-ปิด ห้องปฏิบัติการควรเอื้ออำนวยต่อการทำงาน ของนักศึกษา
- เทคโนโลยีควรจะนำและปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีเครื่องจักรและทันสมัยมากกว่านี้และควรเพิ่มวิชา งานปฏิบัติให้นักศึกษามากกว่านี้เพราะถือเป็นสิ่งสำคัญมากหากจบสาขางานจริงแต่หากไม่แน่น ในสาขางานก็เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์และยากต่อการเข้าสู่งานอาชีพ
- เครื่องมือเครื่องใช้ให้เพียงพอกับนักศึกษา
- เครื่องมือมีให้พอต่อการใช้งาน / ควรให้นักศึกษาได้มีโอกาส ได้ใช้เครื่องมือมากกว่านี้
- เครื่องมือเครื่องใช้ในการสอน ควรมีให้เพียงพอ และเปิดให้ศึกษาและทดลองใช้
- ห้องน้ำ ลิฟท์

สิ่งที่ประทับใจในการศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ

- ความรู้ที่อาจารย์สอนไม่ด้อยกว่าสถาบันอื่นๆเลย / เครื่องมือเครื่องใช้ในการเรียนการสอนมีเพียงพอกับนักศึกษาดี
- บุคลากรและอาจารย์ภายในคณะ รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่น้อยไปกว่าสถาบันอื่นๆ มีเครื่องมือเครื่องจักรพร้อม
- เรื่องเครื่องมืออุปกรณ์การเรียนที่ครบถึงจะเล็กแต่อบอุ่น อาจารย์ดูแลนักศึกษาดี
- อาจารย์คอยให้คำปรึกษา
- มีการเรียนการสอนที่อบอุ่น
- เป็นคณะเล็กที่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนพร้อมในการเรียน อาจารย์เอาใจใส่ให้นักศึกษาทุกคนให้คำปรึกษาหลายเรื่อง มีเพื่อนดีๆมากมาย
- เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้งาน / อบอุ่น

สิ่งที่อยากให้คณะฯ ปรับปรุง

- เวลาในการใช้ห้องเรียน
- เวลาในการใช้ห้องเรียน
- การปิดตึกและห้องเรียนของแม่บ้าน

- การเปิดปิดห้องเรียน/ตึก เรื่องแม่บ้านทะเลาะกัน
- ห้องน้ำ
- เวลาในการใช้ห้องเรียน
- เวลาในการเปิด ปิด ห้องเรียน

สิ่งที่ประทับใจในการศึกษา สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ

- อาจารย์อบอุ่นดีมากค่ะ
- อาจารย์ให้ความรู้ดีค่ะ
- ประทับใจสาขา
- การอยู่และดูแลกันแบบครอบครัว
- อาจารย์ผู้สอนให้คำปรึกษาที่ดี ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆภายในการเรียนการสอน ทราบและเข้าใจสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น
- อาจารย์ผู้สอนให้คำปรึกษาดี
- ทุกอย่าง
- ความอบอุ่นในสาขาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ
- อาจารย์ให้คำปรึกษาอย่างดี
- คณะของเรา
- ความรักความเป็นพี่น้องของนักศึกษาในคณะมีความสามัคคีเป็นลูกเสด็จเดี่ยว
- ประทับใจเสด็จเดี่ยวเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจมาก
- อาจารย์ในสาขา มีความน่ารัก เป็นกันเอง มีความสุข
- ฝึกให้นักศึกษามีความรู้มากขึ้น นอกนั้นไม่มี
- เพื่อนที่ดี และครูอาจารย์ที่ให้คำปรึกษาต่างๆ
- พบเพื่อนที่ดีมีน้ำใจ มีรุ่นพี่ที่ดีคอยแนะนำ
- อาจารย์ในสาขาและต่างสาขาที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำว่ากล่าวตักเตือนนักศึกษา
- อาจารย์อบรมสั่งสอนเด็กด้วยความอบอุ่น
- มีเครื่องปรับอากาศทุกห้อง ห้องน้ำเพียงพอ
- มีแอร์ทุกห้อง
- รุ่นพี่น่ารัก อาจารย์ใจดี
- ความรู้และหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ
- มีความรู้เพิ่มมากขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนดีมาก

- แพชั่น เป็นสิ่งเดียวที่มีกำลังการศึกษาและทุกๆแรงกดดันจากทุกฝ่าย อาจารย์น่ารัก เฉพาะบางท่าน
- อาคารใหม่ สะอาดดี
- การศึกษา รุ่นพี่รุ่นน้อง รักกัน
- มีความเป็นกันเอง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- มีความหลากหลายในสาขาวิชาต่างๆ
- โรงอาหารพอใช้ได้
- ได้มาเรียนที่นี่
- อาจารย์กับนักศึกษาเป็นกันเอง
- ได้ความรู้แต่ไม่ค่อยมาก
- ครูอาจารย์ให้ความสนใจเอาใจใส่ดีมีห้องเรียนเพียงพอในการเรียนการสอน
- การเรียนการสอนที่มีความใส่ใจต่อผู้ศึกษา
- ตึกใหม่ที่ใช้ได้น้อยมาก

สิ่งที่อยากให้คณะฯ ปรับปรุง

- ห้องสมุด บรรณารักษ์ไม่ใส่ใจดูแล
- ห้อง ไม่เข้าใจทำไมไม่ให้ใช้ห้องเรียน
- ห้องน้ำปรับปรุงด่วนอันดีหมดแล้ว อยากให้สอนเรื่องแพทเทิร์นและการตัดเย็บมากกว่านี้
- อยากให้เปิดโลกเปิดมุมมองให้กว้างมีงบและผลักดันนักศึกษา ได้มีทัศนคติกว้างมากขึ้น
- ความทันสมัยของอุปกรณ์ ห้องสมุดควรอัพเดทข้อมูลหลายๆ อาจารย์ผู้สอนเปิดรับฟังความเห็นผู้เรียนมากกว่านี้ ห้องเรียนเปิดให้ใช้ไม่ใช่เอะอะปิดๆๆๆ ควรมีกิจกรรมรับน้อง เพราะมันเป็นกิจกรรมที่ดี
- ห้องน้ำ ภูมิไม่คอยคุมเด็กเข้ามสูบบุหรี่ทำให้บรรยากาศเสื่อม / ห้องสมุดมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ผู้ดูแลห้องสมุดไม่ค่อยให้คำปรึกษาและไม่มีการประเมินวินัยในการใช้ห้อง
- อุปกรณ์การเรียนการสอนและพื้นที่ให้สะอาดกว่านี้
- โต๊ะนั่งให้เพียงพอ
- อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ ไม่ได้คุณภาพ ควรปรับปรุงบุคลากรในคณะควรปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในคณะ อาคารสถานที่
- การบูรณาการใช้ห้องปฏิบัติร่วมกัน ห้องตัดเย็บควรเปิดให้ใช้ด้วยกันไม่ใช่สาขาใครสาขามัน

- ควรนำวิชาที่เกี่ยวกับสาขามาเพิ่มเติม บางวิชาไม่เกี่ยวกับสาขาไม่ควรนำมาสอน ควรมีคอมพิวเตอร์ บอร์ด เครื่องมือให้นักศึกษาเพิ่ม ห้องสมุดควรมีหนังสือให้เยอะกว่านี้ แหล่งค้นคว้ามีน้อยไป ศูนย์การเรียนรู้ควรเปิดให้นักศึกษาเข้าไปบ้างอาจเป็นรอบก้อได้
- เครื่องใช้วัสดุ อุปกรณ์ และความทันสมัย เพื่อใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะความรู้ของนักศึกษาได้มากขึ้น
- ห้องน้ำสกปรกไม่ได้มาตรฐาน
- อยากเห็นคณะมีความทันสมัยในการเรียนการสอนหลักสูตร
- แอร์ไม่เย็น ห้องน้ำไม่สะอาด ควรเพิ่มบุคลากร บุคลากรควรใส่ใจนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น อยากให้บุคลากรห้องการเงินพูดจากับนักศึกษาดีกว่านี้ ถ้าห้องสมุดมีบรรณารักษ์กับหนังสือเก่าๆ แบบนี้อย่ามีเลยดีกว่า จะห้ามให้มีการรับน้องทำไมในเมื่อเค้ารับกันมาทุกปี ควรจะทุ่มเทกับการเรียนการสอนมากกว่าการประชุม
- ห้องน้ำ อุปกรณ์ต่างๆเกี่ยวกับการเรียนการสอน
- ส่วนของห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งความรู้ แต่กลับไม่ค่อยได้ถูกพัฒนารวมทั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ดูแลห้องสมุดควรปรับปรุงหรือไม่ก็จัดหาพนักงานใหม่เข้ามาแทน
- จำนวนบุคลากร คณาจารย์มีน้อยและรับหน้าที่หลายอย่างต่อคน จึงทำให้ไม่พอกับเวลาเรียน
- หลายด้านค่ะ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่แต่ละที่ เช่นเจ้าหน้าที่ห้องสมุด และเจ้าหน้าที่ห้องทะเบียน ชื่อที่จุ่มแย่มากที่สุด ห้องบางห้องมีอุปกรณ์ครบแต่ไม่ให้นักศึกษาเข้ามาใช้งาน อุปกรณ์ก็ไม่ให้ใช้กลัวทำพัง แล้วจะมีเพื่ออะไร กิจกรรมแต่ละอย่างก็ไม่โอเค อยากจัดแต่งบประมาณไม่มีให้แต่อยากได้นุ่นได้นิ่ง งบ ลิฟท์ควรสร้างใหม่ เข้าได้ที่ละสองคนก็ดังละคะ เพลีย ทุบห้องสมุดทิ้งไปเลยคะมีก็ไม่มีประโยชน์ แทบจะเป็นแหล่งมั่วสุมอยู่แล้วปิดห้องนอนเล่นกันสบายใจซึ่งไม่เคยพบเห็นที่ไหนนอกจากที่นี่เลยจริงๆคะค่าปรับห้องทะเบียนก็ไม่ว่าจะปรับอะไรนักหนา ปรับอยู่นั้นปรับทุกอย่าง แต่เงินที่ติดค้างไว้บอกเอาไว้แบบนั้นละ อ้าวนี่ง / ห้องน้าม.ปิดตลอดเวลาเลยคะ อยากให้เปิดใช้บ้าง ห้องการเรียนรู้ หัวหน้าแม่บ้านไม่ดีเลยคะ คิดว่าเป็นผอม.มหาลัยหรือเปล่าไม่แน่ใจเลย เห็นแค่ทำงานจริงๆมีแค่สามคนเอง บางที่ต้องไปตามมาเปิดห้องให้ การแต่งตัวของบรรณารักษ์แย่มากคะ สั้นได้อีกหรือเปล่า
- อยากให้ปรับปรุงบุคลากรภายในชั้น 2 ฝ่ายทะเบียน บรรณารักษ์ 1.ห้องสมุด ควรเปิดห้องสมุดให้นักศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล หนังสือไม่มีการจัดเรียง ไม่มีการทำความสะอาด ห้องสมุดบางครั้งปิด นักศึกษาเข้าไม่ได้ - 2.ฝ่ายงานทะเบียนชั้น 2 บางครั้งนักศึกษาไม่เข้าใจเรื่องต่าง ๆ ติดต่อสอบถาม ควรพูดจาให้สุภาพเรียบร้อย ไม่ใช่ตะคอกหรือแสดงสีหน้าไม่พอใจ ฝ่ายทะเบียนมีโต๊ะกระจกไม่ใช้อยู่ที่โต๊ะทำงานแล้วตะโกนบอกในสิ่งที่นักศึกษาอยากทราบถ้าไม่สะดวกแนะนำให้นักศึกษาเข้าพบที่โต๊ะก็ได้นะคะ ยินดีเข้าไปหาคะ

- ระบบการสอน ทราบว่าในมหาวิทยาลัยคณะอาจารย์มีการประชุมปีการศึกษา 2557 ใน 1 เทอมมีการเรียน 16 คาบ แต่เรียนไม่ถึง 5 คาบ เพราะอาจารย์มีประชุม เรียนคนบดี้ควรจัดการเรื่องนี้ด้วยค่ะ
- กิจกรรมต่างๆ ควรจัดกิจกรรมให้นักศึกษา ทุกสาขาวิชา จัดกิจกรรมต่างๆร่วมกัน เพื่อจะได้สร้างมิตรไมตรีคณะเราคณะเล็กอยู่ใกล้กันไม่รู้จักชื่อ การพูดคุยกันก็น้อย ไม่มีสิ่งสามารถพูดคุยหรือร่วมมือกัน
- อยากให้ระบบการสอน อยากให้อาจารย์ต่างสาขามาสอนบ้าง จะทำให้นักศึกษา รู้จักคณะ อาจารย์ท่านต่างๆได้หลากหลายวิชา แลกเปลี่ยนประสบการณ์
- ใต้อาคารทำสถานที่พักผ่อนให้นักศึกษา ยังมีนักศึกษาสูบบุหรี่ควรปรับปรุงมากค่ะ
- การแต่งกายของบุคลากร ควรมีแบบฟอร์มแบบเป็นทางการเป็นมาตรฐานเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี ความเห็นยังมีอีกมากค่ะ อยากให้คนบดี้ตรวจดูความเรียบร้อย เพราะทั้งหมดนี้เป็นเรื่องจริงที่ควรทำการปรับปรุง
- 1.ห้องน้ำ ปรับปรุงสถานที่ เฉพาะที่สูบบุหรี่ เพราะส่วนใหญ่่นักศึกษาหรือบุคคลภายในขณะชอบสูบบุหรี่ในห้องน้ำ ทำให้กลิ่นมันรบกวน และห้องน้ำส่วนใหญ่บางห้องหรือส่วนมากชอบตันหรือก๊อกน้ำใช้ไม่ได้ ไฟไม่ติด มีกลิ่นห้องน้ำ 2. ห้องสมุด ไม่มีมารยาท พูดจาไม่เพราะ แต่งกายไม่เหมาะสม ชอบเล่นกับผู้ชาย ไม่ให้ความร่วมมือกับบางสาขา เพราะส่วนใหญ่บรรณารักษ์ จะให้ความร่วมมือกับผู้ชายเป็นพิเศษ และห้องสมุดยังเป็นแหล่งมั่วสุมของอบายมุขต่างๆ
- การสูบบุหรี่บริเวณสถานศึกษา พบบ่อยตามห้องน้ำกลิ่นคละคลุ้งมาก / ห้องสมุดเสียงดัง เอาของเข้าไปกินกัน ใช้เป็นที่นอน คนคุมไม่ให้นักศึกษาที่แต่งกายสุภาพ แต่ไม่ให้ชุดนักศึกษาเข้า แต่มหาลัยอื่นเข้าได้ ในชุดไปรเวทที่เรียบร้อย - ห้องทะเบียน เก็บค่าลงทะเบียนล่าช้าแพง ปรับวันละ100 นักศึกษาส่วนใหญ่ลงทะเบียนแล้ว แต่ยังไม่มีการจ่าย รอจ่ายเปิดเทอมแต่ก็ต้องเสียค่าปรับ
- บุคลากรต่างๆในคณะไม่ค่อยทำงาน ไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับนักศึกษา นำเปื้อน แอร์เสีย เน็ดใช้งานไม่ได้ อุปกรณ์มีแต่ไม่เคยให้ใช้ มีไว้ทำไมห้องนิทรรศการ หน้ามหาลัยสร้างไว้ทำไม เก็บของหรือเอาไว้ให้ศึกษาหาความรู้ ไม่เคยได้ใช้บริการ ห้องสมุดมีแต่หนังสือเก่า อะไรใหม่ๆ แพนชั่นไม่มีเลย เป็นแหล่งมั่วสุม มาหลับ มานอน มาฟังเพลง มันใช่หรือ
- แอร์ควรซ่อมให้เย็นและดีขึ้น ลิฟท์ที่อืด คนเยอะ รอนาน / ห้องสมุดชอบเสียงดัง เอาสัมดำไปกินหลังห้อง ใช้นอนด้วย แถมแต่งชุดสุภาพเรียบร้อยแต่ไม่ให้นักศึกษาเข้า แต่มหาลัยอื่นเข้าได้ เจ้าหน้าที่ก็ไม่ว่านะสนิทกับนักศึกษา เปิดเพลงดังในห้องสมุด
- ห้องสมุดควรปรับปรุงค่ะ

- การใช้ห้องทำกิจกรรมลำบาก ห้องสมุดขาดบรรณารักษ์ที่ดี ไม่มีหนังสือที่ใช้ได้จริงเท่าที่ควร ขาดห้องสื่ออิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์
- ปรับปรุงห้องสมุดใหม่ ควรจัดหมวดหมู่หนังสือให้ดีขึ้นและควรปรับเปลี่ยนบรรณารักษ์ให้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่
- ระบบภายในคณะ ฝ่ายทะเบียนทุกฝ่าย ห้องสมุดควรปรับปรุงบรรณารักษ์จะดีมาก เพื่ออนาคตรุ่นหลังจะได้มีหนังสือศึกษาค้นคว้าจะได้มีนักศึกษากลับเข้ากล่าออกห้องสมุดถือเป็นสิ่งเรียนรู้กันว่าปรับปรุงหรือจัดสรรบรรณารักษ์ที่ดีกว่านี้ค่ะ
- โต๊ะสำหรับรับประทานอาหารที่มีเพียงพอต่อนักศึกษา จัดโซนสูบบุหรี่ให้เป็นที่เป็นทาง เปื้อนพวกมะเร็งปอด
- สร้างลิฟท์ใหม่ ควรปิดห้องสมุด เป็นแหล่งมั่วสุม
- ห้องสมุดควรปรับปรุงค่ะ
- อยากให้คณะปรับกฎการใช้ห้องสมุดใหม่ค่ะให้มันดีกว่านี้ เพราะห้องสมุดปัจจุบันนี้ไม่เหมือนห้องสมุด
- ปรับปรุงหลักสูตรให้ตรงกับสาขาที่เรียน เพิ่มความทันสมัยให้กับสื่อและอุปกรณ์การเรียน เพิ่มวิสัยทัศน์ให้กับบุคลากรให้มีความทันสมัยกับสิ่งที่เปลี่ยนไป สนับสนุนกิจกรรมตรงตามสาขาที่เรียน สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ทุกอย่างโดยมีเงื่อนไขน้อยที่สุด
- เรื่องความไวของอินเทอร์เน็ต ไวไฟ และความสะอาดทุกสบายในการขึ้นอาคารเรียน ลิฟท์
- ห้องน้ำไม่สะอาด ร้อน
- อุปกรณ์น้อยเกินไป เวลาเรียนอาจารย์ผู้สอนเข้าประชุมทุกที แอร์เสียบ่อย
- ห้องน้ำควรสะอาดมากกว่านี้และพร้อมใช้มากกว่านี้ เพราะทำห้องน้ำใหม่แต่ไม่ได้มาตรฐานเลยคะ กदन้ก็ไม่ลง สกปรกอีกต่างหาก
- ห้องน้ำและลิฟท์ อยากให้มีมากกว่านี้ ลิฟท์ใหญ่กว่านี้
- ในคณะปรับปรุงบุคลากรทางด้านการบริการให้ดีขึ้น (ห้องสมุด)
- ห้องน้ำหญิงสกปรก อยากให้มีห้องสูบบุหรี่ส่วนตัวเหม็นมากเวลาเดินผ่าน / ห้องสมุด บรรณารักษ์ไม่เคยจัดหนังสือ ขี้เกียจ วันๆเอาแต่กินส้มตำ ชอบให้เด็กผู้ชายเข้ามามั่วสุม ชอบเปิดเพลงดังๆ อยากให้มหาลัยไล่ออกแล้วหาคนทำงานดีๆ

สิ่งที่ประทับใจในการศึกษา สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

- ประทับใจสวมนั่งเล่นสไตล์ไมเดิร์น
- สถานที่ดูเล็กแต่ดูอบอุ่นเป็นกันเอง อาจารย์สนิทกับนักศึกษา
- ห้องน้ำควบบอยตึกเก่า

สิ่งที่อยากให้คณะฯ ปรับปรุง

- ควรเปลี่ยนชื่อคณะใหม่ โดยตัดคำว่าแพชชั่นออก / ควรเปลี่ยนคณบดีใหม่ที่ไม่ใช่คนปัจจุบัน เพราะกวนตีน ควรเปิดสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเพิ่ม และควรมีอุปกรณ์การเรียนให้เพียงพอต่อนักศึกษา
- อาคาร ประตูข้างหน้า คับแคบ อึดอัด
- ทักษะของผู้สอน (บางคน) สถานที่และสิ่งแวดล้อม การปลูกฝังสำหรับผู้เข้ารับการเรียนรู้
- การใช้ห้องเรียน นักศึกษาต้องการห้องเรียนไว้สำหรับทำงาน ทำการบ้าน ห้องว่างๆก็ปิด อุปกรณ์การเรียนต้องเพิ่มเติม การประชาสัมพันธ์ในด้านของสาขาการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อให้เป็นที่รู้จัก เพื่อมีรุ่นน้องเข้าเรียนคณะนี้มากกว่าเดิม
- เปลี่ยนชื่อคณะใหม่ รับผิดชอบการออกแบบสาขาผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมด้วย
- สิ่งแวดล้อมใต้อาคาร / ระบบห้องสมุด น่าจะมีระบบและหนังสือตรงหลักสูตรให้มากๆ กว่าตอนนี้
- เปลี่ยนชื่อคณะใหม่ ไม่มีคำว่าแพชชั่น ในชื่อคณะ
- อุปกรณ์การเรียนควรมีมากกว่านี้ ควรเปลี่ยนชื่อคณะไม่มีคำว่า แพชชั่น
- สถานที่ปรับภูมิทัศน์และความสะอาดห้องน้ำ
- การเรียนเชิญไป ควรปลูกฝังแนวคิดวิธีการที่ทันสมัยเป็นสากลให้เด็กตั้งแต่ปี1 ดีกว่าการให้ทำงานเอกสาร เพราะว่าเด็กส่วนใหญ่ ไม่คิด เอาแต่ Copy มาส่ง
- ควรเพิ่มอุปกรณ์การเรียน
- อยากให้เปลี่ยนชื่อคณะไม่มีคำว่าแพชชั่น มันระบุสาขาเดียว อุตสาหกรรมสิ่งทอและการออกแบบ
- เปลี่ยนคณะ เปลี่ยนผู้บริหาร เปลี่ยนวิสัยทัศน์ในการสอนของอาจารย์